

Kouluttaa

SyysSeSoi

World village

Orff III

Orff II

Orff I

RytmiS

Kouluttajat:

- * Christa Coogan, Saksa
- * Ilkka Salovaara
- * Sanna Valvanne

Kouluttajat:

- * Werner Beidinger, Saksa
- * Markku Kaikkonen
- * Terhi Oksanen
- * Soili Perkiö
- * Elisa Seppänen

Kouluttajat:

- * Werner Beidinger, Saksa
- * Esa Lamponen
- * Soili Perkiö
- * Elisa Seppänen
- * Kaisamari Tuomi

Kouluttajat:

- * Dr. Rob Amchin, USA
- * Ari Glage, Itävalta
- * Ismaila Sané, Senegal
- * Outi Sané, Suomi

HUOM! HUOM!
JaSeSoi ry:n jäsenille
ja opiskelijoille
erikoishinnat

JaSeSoi ry

Orff-Schulwerk Association of Finland

musiikkikasvatusyhdistys

Tapahtumakalenteri 2014

Koulutuksia kaikille musiikkia työssään käyttäville

RytmiS

14.-16.3.2014
Oriveden Opisto

Orff-kurssit
I, II, III

2.-7.6.2014
Oriveden Opisto

Musiikkikasvatusta
alle 3-vuotiaille

8.-10.6.2014
Oriveden Opisto

World Village

21.7.-26.7.2014
Valkeala

SyysSeSoi

27.9.2014
Nurmijärvi

Soittajaiset

Nurmijärvi

XXVIII RytmiS

Monipuolinen viikonlopun tiiviskurssi kevättalvella

RytmiS on ensi askel JaSeSoi ry:n iloiseen ja monipuoliseen musiikkikasvatuksen maailmaan. RytmiS, joka tunnettiin aikaisemmin Rytmiseminaarina, tarjoaa osallistujille koulutustapahtuman, jossa musisoidaan, liikutaan ja lauletaan, pedagogiikkaa koskaan unohtamatta. 294 e

XX Musiikkipedagogiikan koulutusohjelma

- Orff-kurssit I, II ja III

Musiikkipedagogiikan monivuotinen koulutusohjelma (20op) alkukesällä

Orff-kurssit tarjoavat Orff-pedagogiikan keinoin ideoita musiikinopetukseen. Kurssien kolmena vuotena etenevä ja 20 opintopisteen kokonaisuus ei vaadi aikaisempia opintoja, eikä sisällä testejä. Ne antavat mahdollisuuden kehittää myös musiikillista osaamista. Neljäntenä vuotena järjestetään kokoava Lopputyöseminaari. Opetussuunnitelma pohjautuu kansainvälisiin Orff Level Course -opetussuunnitelmiin. Orff-kurssit järjestetään yhteistyössä Klemetti-Opiston kanssa. 560 e

Musiikkikasvatusta alle 3-vuotiaille

Varhaiskasvatustajille suunnattu koulutustapahtuma

Aivotutkimus luo uusia merkityksiä varhaisiän musiikkikasvatukselle. Nyt on aika koota alle kolmevuotiaiden musiikkikasvatuksesta kiinnostuneet yhteen ja koulututtaa asian tiimoilta. 275 e

XVI World Village, Maailmankylä

International Late Summer Music Course in Finnish Countryside

Maailmankylä on luonnonläheinen musiikkikurssi, johon osallistuu musiikkikasvattajia eri puolilta maailmaa. Se antaa mahdollisuuden löytää ja kokea uusia musiikillisia ulottuvuuksia. Siellä voi tutustua erilaisiin musiikkikulttuureihin sekä saada aimo annoksen hyvinvoinnin eväitä työvuodelle. Maailmankylä järjestetään yhteistyössä Valkealan Kristillisen kansanopiston kanssa. Opetuskieli on englanti. 595 e

SyysSeSoi

Yhdistyksen vuosikokouksen yhteydessä järjestettävä syystapahtuma
SyysSeSoi on jäsenille ilmainen koulutuspäivä. Myös ei-jäsenet ovat tervetulleita.

Soittajaiset

Vapaamuotoinen yhteissoitto, johon kaikki ovat tervetulleita

Soittajaisissa nimensä mukaisesti soitetaan yhdessä. Ilmaisen tapahtuman ajankohdasta ja paikasta ilmoitetaan erikseen.

JaSeSoi ry

JOURNAL

2/2013

Close-up of
Karen Foley

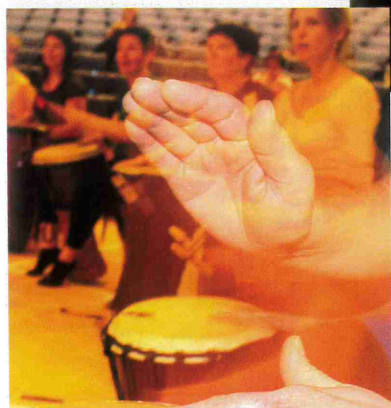
Viisitoista kesää
Maailmankylää
1999-2013

JaSeSoy ry JOURNAL

Sisältö 2/2013

s.5

s.14

s.24

- 3 Pääkirjoitus
- 4 Puheenjohtajan kynästä
- 5 Close-up of Karen Foley
- 9 Orff, juuret ja siivet
- 10 Mitä se on?
- 12 Lankakerää avaamassa
- 14 Lyökämme käsi kätehen ja sydämemme yhteen tahtiin
- 16 Terveisiä Salzburgista Orff-Schulwerk Forumista
- 18 Maailmanmusiikkia viideltä mantereelta
- 19 Viisitoista kesää Maailmankylää 1999-2013
- 24 San Francisco Orff course of course 2013
- 26 Perinteikäs Syysesoi
- 27 JaSeSoy nuotintaa
- 27 JaSeSoy Juornal
- 28 Albumi
- 30 Rytmis 2014 -kouluttajat
- 31 JaSeSoy ry

JULKAISIJA
JaSeSoy-musiikkikasvatusyhdistys ry
Orff-Schulwerk Association of Finland
PÄÄTOIMITTAJA
Kirsi Hyyppä
TOIMITUS
Kirsi Hyyppä, Pekka Evijärvi, Laura Tarvonen
ULKOASU
Minna Silvennoinen

VALOKUVAT
JaSeSoy ry
ISSN
1238-9242
PAINO
Kirje- ja lomakepaino, Järvenpää

Pääkirjoitus

KIRSI HYYPPÄ

On rytmejä ja lauluja repussa

ELÄMME KIIREISINTÄ syksyn aikaa; valmistaudumme juh-lakauteen ja talveen. Nyt on aika kaivaa hyvät laulut ja ryt-mit repusta. Yhdistyksen puheenjohtaja **Juuso Kauppinen** kehoittaakin meitä kolumnissaan kuuntelemaan elämme- kö oikeassa sykkeessä? Osaammeko rauhoittaa elämämme ryt- miä tempolle Adagio tai Lento?

Lähikuvassa -sarja esittelee tällä kertaa suuren Suomen ystävän, juuri eläkkeelle jääneen musiikinopettaja **Karen Foylenin** Kaliforniasta USA:sta. Karen rakastui Suomeen viisitoista kesää sitten ja ymmärtää suomea jopa niin paljon, että lukee Helsingin Sanomista päivän uutiset. Mutta miten näin pääsi käymään? Siitä kertoo Close-up Karen Foley alle- kirjoittaneen haastattelussa.

Viime keväänä Rytmiksessä vierailut tanssinopettaja **Ilk- ka Lampi** kertoo artikkelissaan mitä leikki on.

Markku Kaikkonen tiivistää ansiokkaasti Orff, juuret ja siivet -jutussaan Orff-pedagogian pääajatuksia opettajuuteen kasvamisesta ja opettamisesta.

Kesän Orff-kurssien tunnelmia meille välittävät ensim- mäisen vuosikurssin opiskelijat **Emma Varila** kirjoitukses- saan Lankakerää avaamassa ja **Sanna Isopahkala** Lyökäm- me käsi kätehen ja sydämemme yhteen tahtiin.

Terveisiä Salzburgista Orff-Schulwerk Forumista viime kesältä tuo puolestaan kirjoituksessaan **Terhi Oksanen**. Ter- hi esitteli Forumissa uutta ORFF OPSia, joka sai läsnäoli- joilta ansaittua huomiota ja kiitosta. Merkittäviä tapaamisia ja keskusteluja Forumissa oli mukana käymässä myös pu- heenjohtajamme Juuso Kauppinen. JaSeSoy ry kuuluu ja nä- kyy myös kansainvälisillä areenoilla.

Meille suomalaisille tuttu kouluttaja **Doug Goodkin** The

San Francisco Schoolista USA:sta vieraili Special cours- en opettajana Orivedellä kesäkuun alussa. Kurssin aiheena oli maailmanmusiikki, World music from five continents. Alle- kirjoittanut kokosi kurssiterveiset lukijoille.

Jo viisitoista kesää on kansainvälinen musiikinopettajien joukko kokoontunut viettämään viikkoa Maailmankylässä, World Villagessa. Ainutlaatuinen leiri, unohtumattomine kokemuksineen kokoaa leiriläisiä joka kesä yhä uudelleen Suomeen. Suosio on jatkanut kasvamistaan. Missä on sen salaisuus? Maailmankylän syntyvaiheisiin ja historiaan luo syväluotaavan katsauksen sen alkuvaiheista asti mukana ol- lut **Jukka Siukonen**.

Sanna Purokuru tallensi kesän muistojaan kuvin ja sa- noin The San Francisco coursilta Kaliforniasta, jossa muka- na oli myös joukko muita suomalaisia. Upeita opettajia ja huikkeitä kokemuksia jäi Sannan reppuun ja suuri määrä si- säistä lämpöä ja valoa jaettavaksi.

Perinteinen SyySeSoy -tapahtuma on JaSeSoy ry:n jäse- nistölle ilmainen koulutuspäivä Nurmijärvellä, jossa voi tavata tuttuja, jakaa kokemuksia ja vaikuttaa hallitustoimin- taan. **Pekka Evijärvi** kokosi tunnelmia päivästä.

JaSeSoyin piirissä on mukana monia lahjakkaita laulunte- kijöitä. Tällä kertaa julkaisemme **Heli Raatikaisen** säveltä- män syyslaulun Tuuli on syksyn ystävä, jonka sanoin terveh- din teitä;

”Tuuli on syksyn ystävä, ne tekevät töitä yhdessä,
ja koko ajan on kiirettä, kaikkiin metsiin pitää ehtiä,
riipimään kesän lehtiä.”
(Pia Perkiö)

Puheenjohtajan kynästä

JUUSO KAUPPINEN

Perussykettä etsimässä

ALUSSA OLI RYTMİ.

Se kuului jostakin verisuonten kohinan ja epäsäännöllisen kaukaisen hälyn keskeltä:

äidin sydämenlyönnit, sikiön ensimmäinen äänimaisema tietoisuuden syttyessä pienen ihmisenalun aivoissa. Huikaisevaa, miten olemme eläneet sykkeessä jo ennen syntymää!

Syntymä on lapselle siirtymätrauma myös aivan uuteen aistiympäristöön joutumisen takia: kuulostaisti vastaanottaa yhtäkkiä äkillisiä, kovia ääniä ilman äidin ruumiin ja lapsiveden pehmentävää vaikutusta. Konttaaminen on välivaihe, eikä siinä ole kävelyn rytmisyyttä. Pian lapsi nousee jaloilleen.

Jokainen tervejalkainen kävelee perussykkeen tasaisen pulssin mukaisesti. Jollei linkkaa, niin askelten rytmi ei kiihtyäkään tai laahaa. Silti moni suree rytmittämättömyytensä - aivan turhaan. Tuo tasaisen pulssin taju on meissä kaikissa jo valmiina; pedagogin tehtävä on saada jalkojen ja aivojen täydellinen rytminen koordinaatio siirrettyä käsiin, joilla yleisimmän musiikkia rytmitetään.

Lenkkeily tuntui minusta vielä kymmenen vuotta sitten kaikista mahdollisista liikuntamuodoista tylsimmältä: siinä vain kipitetään iso, no, lenkki tai epämääräinen meno-paluu, ja huomataan, että ollaan takaisin lähtöpisteessä. Ei siis oikeastaan päästä perille mihinkään.

En muista, mistä sain ajatuksen sitoa juoksulenkkareiden nauhat ensimmäistä kertaa JUOKSEMISTA varten. Lähdin kuitenkin päämäärättömästi eteenpäin; ajattelin kääntyä takaisin heti kun kyllästyin. Aluksi tuntui epämukavalta: hengästytti, jalkoja särki, hiki valui silmiin. Sitten rentouduin, lakkasin ajattelemasta ja kuuntelin hengitystäni, kenkien kopinaa ja löysin juoksusta - RYTMİN, perussykkeen, jostakin juoksukenkien hypnoottisesta ostinatosta. Aivan kuin olisin löytänyt takaisin jonnekin.

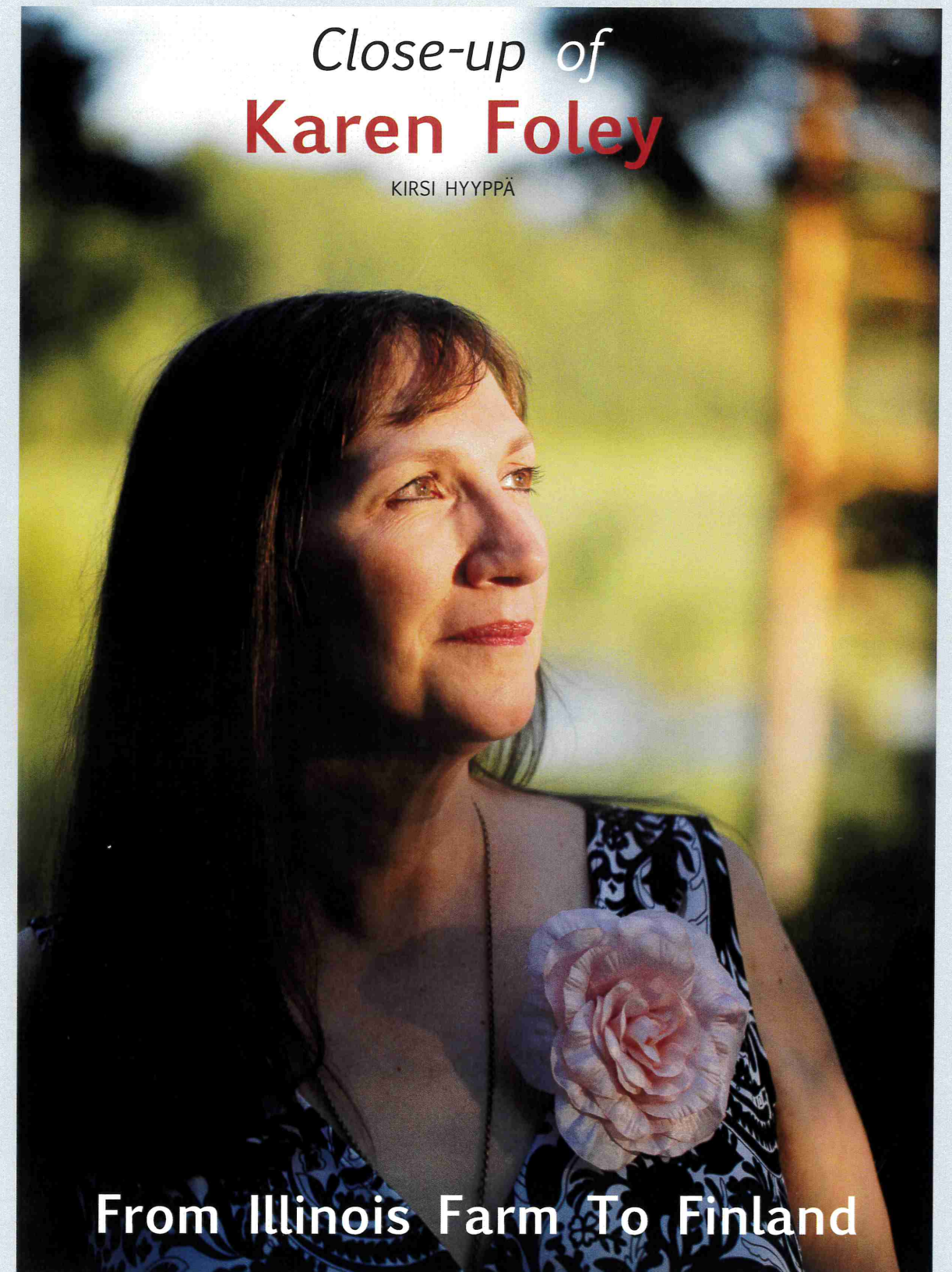
Juoksumatkojen pidentessä huomasin alkavani miettiä it-

seäni ja elämäni: juoksemisesta oli tullut minulle myös itseni kohtaamisen hetki. En ole kuitenkaan mikään juoksijafilosofi: välillä pää on juostessa aivan tyhjä ajatuksista, välillä huomaan ajattelevani erilaista jalkojeni perussykkeeseen sopivaa musiikkia. Joskus huomaan juuttuneeni karmeisiin korvamatoibiiseihin. Sellaisiin, joiden takia muuten sulkin radion.

Huomasin musiikin joko kuunneltuna tai ajateltuna helpottavan kivun sietämisestä, kun lönnkytteli pitkiä matkoja juostessa kohti maalia. Musiikki auttaa. Monella maratoonarilla onkin luurit korvilla juostessa. Suurimmat hifistelijät jopa suunnittelevat soittolistansa juoksureitin profiilin mukaan: raskaat nousut ja etenkin noin 36 km jälkeen tulevat todelliset kehon energian loppumisen tuntemukset ennakoitavana tunnelmiin sopivalla musiikilla. Kuinka tarkkaan biisien tempot on valittu, vai juostaanko sanoituksen voimalla? Siitä voisi joku tehdä gradun ja kertoa tulokset ainakin minulle.

Wikipediasta löysin tietoa sydämen toiminnasta: ”Veren virratessa eteisestä kammioon sydänlihaksen rentoutuvat hetkellisesti sekunnin muutaman kymmenesosan ajan. Vaikka se ei tunnu paljolta, sydän ehtii levätä vuorokauden aikana noin neljä tuntia. Liiallinen stressi lisää sydämen lyöntitiheyttä, jolloin lepäämiseen jää vähemmän aikaa ja sydän altistuu vaurioille.”

Elämmekö oikeassa sykkeessä? Mikä olisi minulle keino rauhoittaa rytmini? Otetaan Adagio tai Lento lepopulssitaivoitteeksi ja pidetään huolta toisistamme!

Close-up of Karen Foley

KIRSI HYYPPÄ

From Illinois Farm To Finland

“I feel as though my life has gone through a transformation or revolution. Finland and the music of that week will always stay with me. I feel as though I left a part of myself back in Finland. It is strange, but I felt so at home there, so at peace.”

Those words were written by me after my very first visit to Finland, July 1999, for the first World Village. Little did I know that this trip would change my teaching, my very self, in profound ways that continue even now.

Background

One of my earliest memories is so vivid! My grandmother sits at the piano in her parlor, calmly playing church hymns, while I wildly sing, move, dance around. I believe this early memory is tattooed in my senses because music has always been a part of me. As the middle child of a farmer and schoolteacher, I was surrounded by nature and music on the family farm. I would sing and dance anytime, anywhere - even if the only audience was the cows, chickens, and pigs! Piano lessons, church choirs, rock, jazz, and school music formed the experiences and musical styles in my life. Music took me to Western Illinois University, where I first experienced Orff courses in 1974-75. After receiving my degree, I went on to study at Northern Illinois University, receiving my Master of Music degree. During my professional teaching career, I taught public school music 35 years, 33 of those years with young pupils, ages 5-11. I was so lucky to share and create music with students! Even though I have recently retired from teaching, I still sing, dance, play, and move every day. Music is the very air and water for my soul.

Karen Foley directing students at a performance 1999.

**"Music for all has
been my teaching
motto throughout the
years."**

Karen Foley, age 4, Christmastime, with new toy guitar. Wish it had been an ukulele!

Karen Foley, age 3, singing and dancing in the garden at the family farm.

there was a "free" time, I would schedule an "extra" - drum circle, mallet ensembles, movement improvisation, etc. There never seemed to be enough time for the students to experience, to do all that was possible.

I found that the "time crunch" would always be a problem, as schools wanted more time for reading, writing, and mathematics. Music and the arts were seen as "good to have", but "not always necessary", only a break time for the classroom teachers. In my school, I was fortunate to have professional colleagues who valued the arts, yet the school district reduced instruction in the arts, due to the increasing emphasis on assessments and testing. My school district soon insisted students take many written tests in music, multiple choice tests that would fulfill the data requirements. Some of these students were as young as age seven! I believe there are better ways to evaluate how students use music to improvise, create, grow, and learn. It is my sincere hope that this "testing trend" in the USA will soon change!

What kind of training opportunities are offered to music teachers in the USA?

Music education training varies from one university to another through-

out the USA. There are national standards, state standards, but no universal standards for all music students at all universities. Music education training is often specialized, with training in instrumental (band/orchestra), vocal (choirs), or elementary general music. It is rare to find a teacher who has been trained in all areas of study. Teachers are certified to teach after receiving the bachelor's degree. After graduation and certification, most music teachers continue their music training while teaching. For example, I worked on my master's degree while I was teaching elementary school pupils. Additional training after completing a master's degree is encouraged by most school districts, but it is not mandatory.

AOSA involvement & how it is different from Finnish system

AOSA was founded in 1968 and currently has about 3300 members. The AOSA is going through many changes at the national level, recently developing a universal curriculum for Orff levels courses in the USA. In addition to the national organization, there are local Orff chapters. I have been a member of both for many years. Some members join only the national AOSA, or only the local chapter. There is no require-

First World Village 1999 in Kotka

ment to join both! AOSA holds a 3-4 day national conference each year, featuring teachers from around the world. Local chapters present 3-6 workshops per year. For example, in Chicago, we have 6 workshops during a school year, with each workshop lasting 4 hours.

How did you find your way to Finland and when did you first hear about JaSeSoi?

In 1994, I attended an IGMF music course in Vienna, Austria. There were several JaSeSoi members at the same course - Harri Setälä, Jukka Siukonen, Risto Järvenpää, along with others. During that course, along with another I attended in 1996, there were many late night discussions of music education, Orff-Schulwerk, culture, etc. I kept in communication with the guys - they were my "Finnish connection". I was to attend another IGMF course in Ger-

many, but it was cancelled two years in a row! Jukka wrote to inform me of a music course Harri had organized in Kotka, and I was invited as the fish "to take the hook". I decided to take a chance, and that first visit in 1999 changed my teaching, changed me, and changed my whole life.

How many times have you been involved in the world village?

I've attended all 15 World Villages, enjoying the variety each course has offered. I return because I want to continue to grow as a human being, through music. The nature, the music, and the people all pull me back every year. It is the sharing together of music, laughter, life, discussions of any and all topics, and most of all the people who open my senses to the best of life.

LEFT Ari Glagés class, World Village 2003.

Drumming at World Village 2004.

CLOCKWISE
Kantele Karen at World Village 2004.

Creating instruments at World Village 2005.

International friends who met before World Village was born.

Memories of the World Village over the years

After 15 years of World Villages, it can be difficult choosing which memories to share! There are so many wonderful people, such a variety of music over the years! At the first World Village, I had my first ever sauna and drum circle experiences (fortunately, not at the same time!), along with the honor of performing in Meripäivät. Through the next few years, I experienced sleeping on a mattress on a schoolroom floor, floating on Kymijoki, sweating in a tipi sauna, performing at Otava Happy Jazz festival, hiking in Repovesi National Park, rowing an old wooden church boat, visiting UNESCO World Heritage Site Verla, along with making "Ciro" pizza and Karjalanpiirakat. Oh, yes, there were also many nights of singing together!

Most of my World Village memories intertwine people and music. Samba rhythms bring back sights and sounds of Haase with his whistle! "Watoto" has me singing and dancing with Sanna Valvanne in Valkeala. As I strum kan-

tele, Outi Sane and Markku Kaikkonen still guide my fingers. (I have even used Markku's method of showing chord changes by using my feet as I teach! Kitos, Markku!) Our many drum masters have taught much respect for the drums, and yes, even though I am still a beginner, I know "It's coming!". I close my eyes as I sing a lullaby, and Eija Ahvo is humming along. Ciro Paduano's songs stay with me, but none quite as strong as "Peixinhos do mar", what I call my song, "Marinheiro". As I play and sing my song, I am at peace.

From late night cooking to improvised singing "I miss my little children", there are hundreds and thousands of musical moments and photographs made important to me by the human beings of the World Village family through the 15 years. Wherever we have been for World Village years, whatever music we have made together, it is always the people who make each World Village unique for me, through their music, their lives, their sharing and caring together. This year of 2013, "Open Your Wings" was our theme. I know (yes, Aino) that the World Village

has opened my personal wings every year in different ways, bringing me joy as I travel my path of music and life.

What are you doing now, what kind of dreams do you have?

I am now retired, after teaching music 35 years in public schools. My time is filled with old and new activities - playing ukulele, piano, singing, dancing, walking, researching my family history, and more. I plan to travel, experiencing music and cultures around the world. My personal dreams include a healthy life, filled with music, friends, and laughter. Time to visit my two children, wherever they live in the world, is also on my dream list! I dream, also, that all children, all human beings have music in their lives every day, throughout their lives. Music for all. Peace for all!

Orff, juuret ja siivet

MARKKU KAIKKONEN

Sanovat, että pitää olla juuret ja siivet. Niin. Juuret antavat tuen, taustan ja turvan. Siivet kantavat uuteen ja nostavat uusiin kokemuksiin ja seikkailuihin. Uutta on helpompi kohdata, kun perusta on vahva ja luja.

CARL ORFF ja Gunild Keetman loivat Orff-pedagogiaan opettajuuden juuret ja pedagogisen perustan, joiden pohjalta on hyvä rakentaa ja joiden pohjalta on hyvä kokeilla uutta. Opettamisen perusteet ja pedagoginen ajattelu ovat selkeitä, mutta kyseessä ei ole orjallinen metodi. Orff-pedagogiikka luottaa opettajiin, heidän luovuuteensa ja kykyynsä hyödyntää pedagogista osaamista. Tarkkoihin ohjeisiin ja sääntöihin totuttu tämä pedagoginen vapaus saattaa joskus hämmäntää. Juuret kuitenkin antavat voimaa ja rohkeutta avata siivet, jolloin uskaltaa reagoida ja toimia yksilöllisesti ja ryhmäkohtaisesti oppijaa kuunnellen.

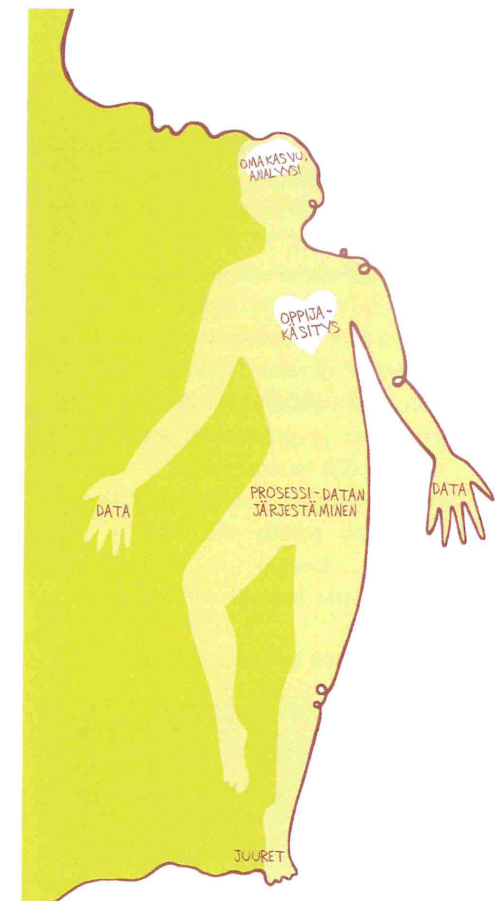
Monipuolisessa opetuksessa opettaja hyödyntää opetuksen dataa tehokkaasti. Dataan kuuluvat musiikin työtavat eli soitto, laulu, liike, kuuntelu sekä musiikilliset elementit eli rytmi, melodia, harmonia, muoto, sointiväri ja dynamiikka. Opetusprosessissa tämä data järjestetään loogisesti eteneväksi kokonaisuudeksi. Opetusprosessin suunnittelun tukena voi käyttää prosessiympyrää. Ympyrän kehälle sijoitetaan kaikki opetuksen eri lähestymistavat, omissa mielikuvissa ympyrä laitetaan pyörimään ja ympyrän pysähtyessä ylimäksi jäänyt työtapo voidaan valita opetusprosessin seuraavaksi askeleeksi. Näin ympyrä toimii opettajalle muistutajana ja laadun varmistajana siitä, että hän tulee hyödyntäneeksi opetuksessaan kaikkia työtapoja.

Opettamisen ja musisoinnin keskiössä on vuorovaikutus. Musisointi on perusluonteeltaan yhteisöllistä; toisen kuuntelua ja rohkeutta antaa itsestä toi-

sille. Opettaja toimii tässä vuorovaikutuksen kentässä suunnannäyttäjänä varmistaen, että toiminta etenee loogisesti ja palvelee kaikkia osallistujia. Opettajalla tuleekin olla kyky kuulla ja nähdä ryhmä, mutta samalla myös jokainen oppija yksilöllisesti. Jokaisen oppijan oppimispotentiaalia tulee kunnioittaa ja arvostaa. Oppimisen ja oppimispotentiaalin näkeminen kaikissa edellyttää opettajalta laaja-alaista oppijäkäsitystä, jossa jokainen oppilas nähdään toimijana ja muusikkona riippumatta hänen lähtötasostaan tai mahdollisista oppimiseen liittyvistä erityispiirteistä.

Opettajuuteen kasvu on jatkuvaa ja edellyttää aina uudelleen juurille palaamista ja sieltä viisauden etsimistä samalla kun etsitään ja luodaan uutta. Kollegiaalisuus ja jakaminen on tässä prosessissa merkittävää. JaSeSoy ry:n Orff-kursseilla tutustutaan Orff-pedagogiikan juuriin ja rohkaistaan avaamaan siivet. Orff-kursseilta löytyy ideoita opetusprosessin laatimiseen, mutta samalla tuetaan myös henkilökohtaista musiikillista kehittymistä. Tärkeintä on kuitenkin pohtia ja rakentaa oppijäkäsitystä, jossa oppija on toiminnan keskiössä. Kun kaikki soittaa, laulaa, tanssii ja kuuntelee, ollaan hyvällä tiellä. Tarvitaan kohtaamisia ja jakamista. Näitä on tarjolla JaSeSoy ry:n Orff-kursseilla.

PS. Orff-kurssien eli Musiikkipedagogiikan koulutusohjelman opetussuunnitelma valmistui kesäkuussa 2013. Opetussuunnitelman sivulla 20 esitellään opettajuuteen kasvun osa-alueita, joihin tässä tekstissä viitataan.

Mitä se on?

ILKKA LAMPI

Leikki on kaikille tuttu käsite mutta sen tarkempi määrittely on vaikeaa. Tutkijatkaan eivät ole löytäneet yleisesti hyväksyttyä tapaa kuvata leikkiä ja sen moninaisuutta.

Määrittele leikki

Kuuluisa amerikkalainen tutkija Jaak Pankseppin mukaan leikki on yksi ihmisen perustunteista, muiden ollessa: seeking, lust, care, rage, fear, panic. Pitämissäni leikkikoulutuksissa leikki tunnetilana tulee hyvin selvästi esiin. Kun pistän musiikin päälle, ja ensimmäinen leikki alkaa, niin kymmenessä sekunnissa tunnelma sähköistyy, ilmassa kaiku nauru ja ilon kiljahdukset. Muutos on aina yhtä sykähdyttävä sivustakin seurattuna ja tähän asti tapahtunut joka ikinen kerta.

Leikkitutkija Stuart Brown oli kerran menossa esitelmöimään ja tilanteen järjestäjä kysyi, oliko hänellä diat ja kaaviot valmiina. Brown selitti, että leikkiä ei voi määritellä tarkkaan, ja hän tulee kertamaan ja pohtimaan aiheesta. Järjestäjä vastasi tähän: ”Stuart, osanottajat ovat insinöörejä, sinulla on pakko olla kaavio.” Brownin kaavio insinööreille nostaa esille tärkeitä leikin ominaisuuksia.

- Ilmeisen tarkoituksetonta (leikkiä leikkimisen vuoksi)
- Vapaaehtoista
- Lapsi tuntee siihen synnynnäistä vetovoimaa
- Vapaa ajan kahleista
- Vähentää lapsen tietoisuutta itsestään
- Improvisaatiopotentialia
- Lapsi haluaa aina jatkaa leikkimistä

Minkä vastakohta?

Monesti ajatellaan, että leikki ja työ olisivat toistensa vastakohtia. Jos työllä tarkoitetaan ihmisen tutkivaa seeking-mielentilaa, niin näin ei suinkaan ole. Niissä on paljonkin yhteistä. Kuten

Ilkan työpajassa aikuisillakin on lupa leikkiä

”Monesti ajatellaan, että leikki ja työ olisivat toistensa vastakohtia.”

keskittyneisyys, ajan tajun hämartyminen, tietoisuuden väheneminen ja halu jatkaa toimintaa. Mielenkiintoista kyllä leikin ja työn aivoalueet ovat erilliset ja normaalisti toimiessaan toisensa pois sulkevat. Tämä voi olla ongelmallista esim. ADHD-lääkkeissä, jotka nostavat viretilaa sekä työkykyä, mutta estävät lapsen leikkiä. Stuart Brownin mukaan leikin vastakohta on masennus.

Näen tämän vastakohtaisuuden leikkikoulutuksessa, kun aikuisetkin syttyvät hetkessä elämäniloon, ottavat kontaktia toisiinsa, luottavat ja uskaltavat.

Miksi leikkiä?

Monet ajattelijat ja tutkijat ovat pitäneet leikkiä hyödyllisenä ja välttämättömänä tapana oppia. Tiukkaa tieteellistä todistusaineistoa viimeaikoihin asti ei ole juurikaan ollut. Vuonna 2012 julkaistussa tutkimuksessa Elizabeth Bonawitz ja Patrick Shafto antoivat ryhmän 1 lapsiryhmälle lelun ja näyttivät siitä yhden toiminnan. Ryhmän 2 lapsille annettiin lelu näyttämättä ja selittämättä mitään. Tämän ryhmän lapset löysivät yhden toiminnan lisäksi muita lelussa olleita mahdollisuuksia, ryhmän 1 lapset eivät. Ilmiö on varmaan monelle tuttu, joilla on lapsia ja tietokone. Jos ja kun en osaa tehdä jotain tietokoneella, kysyn apua pojaltani ja puhelimen ollessa kyseessä tyttäreltäni.

Nykyisin hyvin usein ei sallita lasten telmivän ja nujuavan riehakkaasti. Tämä niin sanottu rough-and-tumble play on tärkeää, jotta sosiaalinen tietoisuus, yhteistyökyky, oikeudenmukaisuus ja epäitsekkyys kehittyisivät. Tällainen leikki antaa mahdollisuuden kokeilla rajoja ja kehittää sisäsyntyisiä kykyjä pienellä riskillä. Leikki voi olla rajua, mutta ei koskaan aggressiivista, silloin tunnetila on jo oleellisesti muutunut. Niin kauan kun on kyse aidosta leikistä, vahvempi antaa tasoitusta, eikä yritä jatkuvasti dominoida. Brownin tutkiessa murhaajia ainoaksi yhteiseksi tekijäksi ilmeni rough-and-tumble tyyppisen leikin puute lapsuudessa. Lapsilta pyssyleikkien kieltäminen saattaa olla karhunpalvelus.

”Brownin tutkiessa murhaajia ainoaksi yhteiseksi tekijäksi ilmeni

rough-and-tumble- tyyppisen leikin puute lapsuudessa.”

Isät ja lapset

Yleensä isä leikkii lasten kanssa riehakkaasti, ennalta arvaamattomia ja stimuloivia leikkejä. Samaa sukupuolta olevissa liitoissa on todettu toisen usein ottavan tämän roolin. Tutkimuksissa on todettu, että epävarmat isät eivät pysty antamaan poikiensa voittaa heitä missään peleissä, vaikka pojat olisivat hyvin nuoria. Nykyaikaisen laatuajattelun takia tuntuu valitettavasti siltä, että monet isät ajattelevat hetken riehumisen riittävän. En usko, että tämä on luonnostaan isän rooli. Joissain metsästäjä-keräilijä yhteisöissä isät viettävät myös paljon aikaa vain oleillen lasten kanssa. Vaikka perheessäni olen ollut se, joka riehuu lasten kanssa, vanhoissa valokuvissamme kiinnitin huomiota kymmeniin kuviin, missä makaan ja jompikumpi lapsistamme vauvana pötköttää vatsan päällä. Oleellista mielestäni on, että lapsella on mahdollisuus rauhalliseen yhdessäoloon ja villiin riehintaan turvallisten aikuisten kanssa.

Omia kokemuksia

Aloin käyttää leikkiä opetuksessani Suomen Kansallisooopperan balettikoulussa n. 20 vuotta sitten. Halusin jotain rennompaa ja vapaampaa rikkomaan baletin konservatiivista ja hierarkista

maailmaa. Aluksi leikki oli tapa lämmetellä ja nostattaa mieltä tunnin alussa. Ajan kuluessa aloin kokeilla sen käyttöä myös taidon oppimisessa ja ilmaisussa. Mielestäni se on avuksi luodessa hyvää opettaja-oppilas -suhdetta. On alue, jossa ei ole suorituspainetta ja joka tuntuu vuosienkin jälkeen mieluisalta.

Aloittaessani uuden ryhmän kanssa käytän leikkejä, joissa kosketus ei ole päällekkäyvä, ja kaaos pysyy keskinkertaisena. Jos henki on hyvä, otan mielelläni nopeasti käyttöön meluisia leikkejä, joissa on luja fyysinen kosketus. Ohjatuissa leikeissä on hyvä antaa tilaa tilanteelle, mielekkäille keksinnöille ja improvisoinnille. Joskus on hyvä muuttaa leikkiä eikä lapsen toimintaa, joskus taas esim. turvallisuussyistä on pidettävä kiinni leikin säännöistä. Ohjatuissa harrastuksissa useimmiten käytetään sääntöleikkejä, joita olisi hyvä olla laaja valikoima. Sääntöleikeissä ei ole samaa improvisaation ja vaihtelun potentiaalia kuin lasten spontaaneissa leikeissä. Suurena apuna ohjaamisessa on tuntee oma leikki persoonansa kautta. Itse olen hassutellija ja pidän temeltämisestä. En usko, että leikkejä voi vetää, jos ei ole omakohtaista elävää tunnetta tästä mielialasta.

Lapset oppivat säätelämään viretilaa ja keskittymään, kun tiedetään, että leikkiin saa palata myöhemmin. Minul-

la ei ole koskaan ollut ryhmää, joka ei olisi tätä oppinut. Tietysti välillä lapset tarvitsevat apua säätelyyn. Negatiivisia kokemuksia autetaan hallitsemaan ja positiivisia vahvistetaan.

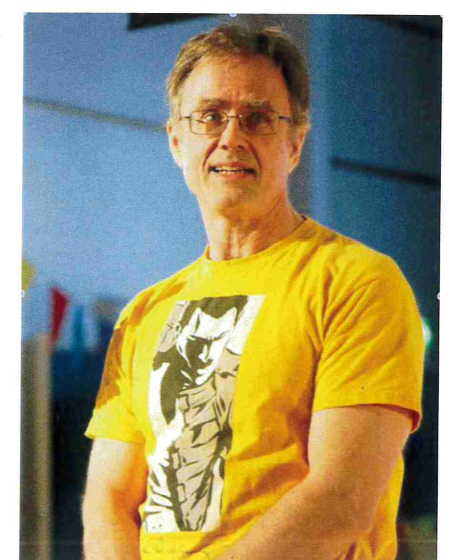
On tärkeää ottaa huomioon leikkejä valitessa ja suunnitellessa koko tilanne. Tilan koko, osanottajien lukumäärä, ikä, sukupuoli, liikunnallisuus ym. 10-vuotiaat tytöt ja pojat eivät välttämättä halua leikkiä keskenään halaushippaa, mutta nostohippa on aina ollut aivan luonteavaa. Sama asia, mutta nostoen.

Leikki antaa mahdollisuuden monien asioiden kehittämiseen, aikaisemmin mainitun sosiaalistumisen lisäksi. Voi kehittää ilmaisua, liikunnallisuutta, keskittymiskykyä, kykyä säädellä ensimmäistä impulssia ym.

Tunnetaan monta lääketieteellistä tapaa estää leikki, mutta ei yhtään lisää sitä. Leikki on omalla tavalla sitkeä ja olennainen osa meitä, mutta myös hauras ja häipyvä. Jos ei tee mieli leikkiä, niin siihen ei voi pakottaa. Aikuisen tehtävä on luoda olosuhteet, missä voi turvallisesti vapautua leikkimään.

Leikki kuuluu olennaisena osana JaSeSoi ry:n toimintaa.

Artikkelin kirjoittaja Ilkka Lampi vieraili RytmiKSen kouluttajana keväällä 2013.

Lankakerää avaamassa

EMMA VARILA

On kulunut jo kaksi kuukautta siitä, kun lähdin Orivedeltä kainalossani kaksi kannelta, käsissä laukku ja djembe – uutta Orff OPSia unohtamatta. Hakiessani helmikuussa luokanopettajaopiskelijoille suunnattua Orff-kurssistipendiä, ei minulla ollut juurikaan ennakkotietoa kurssista, vaikka olinkin kuullut Orff-pedagogiikasta. Saatuaani tiedon hakemukseni hyväksymisestä, en aavistanut millaisen lankakerän olin laittanut liikkeelle.

OPISKELEN Oulun yliopistossa taide- ja taitopainotteisella luokanopettajalinjalla neljättä vuotta. Viime vuonna opintoni täytyivät minulle rakkaista asioista, kun pääsin aloittamaan musiikin sivuaineopinnot. Opintojeni kuluessa olen kuitenkin pohtinut yhä enemmän sitä, kuinka minä itse voisin tulevaisuudessa tuottaa ja suunnitella opetusta, joka antaisi kaikille samat mahdollisuudet kokea musiikin iloa, taidoista riippumatta? Miten tukea lasten musiikillisen identiteetin rakentumista, kun paineita luovat esim. median kautta toisinaan pinnalle nouseva vähättelevä keskustelu taide- ja taitoaineita kohtaan? Entä millainen on terve musiikillinen identiteetti?

Orff-pedagogiikassa kiehtoo oppijälähtöisyys ja oppiminen kokeilun kautta

Sivuaineopintojeni parissa tutustuin ensimmäistä kertaa Carl Orffin musiikkikasvatusajatteluun. Itseäni pedagogiikassa on alusta asti kiehtonut oppi-

jälähtöisyys ja oppiminen kokeilun, ei teorian kautta. Lähestymistapa antaa lapselle tilaa omien luovien ratkaisujen tekoon, joiden kautta luodaan yksilöllisiä onnistumisen kokemuksia – se kiehtoi. Kuultuani mahdollisuudesta hakea Orff-koulutukseen, kirjoitin hakemuksen samana iltana. Ajattelin, että Orff-pedagogiikkaan tarkempi tutustuminen, voisi antaa paljon vinkkejä siihen, mitä kaikkea opetus voisi parhaimmillaan olla.

Viikko Oriveden kauniissa maisemissa oli todellinen musiikillinen elämys

Kurssille saapui koulutustaustoiltaan ja elämäntilanteiltaan erilaisia ihmisiä, joita kaikkia yhdisti palava innostus musiikkia ja sen opettamista kohtaan. Opiskelijana oli palkitsevaa kuulla jo pitkään työelämässä olleiden opettajien ja muiden kasvattajien kokemuksia musiikin opetuksesta ja sen haasteista.

Viikko oli siis todellista huumaa heti alusta alkaen. Jokainen aamu alkoi lämmittelyllä, jossa ohjaajat vuorollaan viritivät ajatukset päivää varten. Laulun kautta matkattiin ympäri maailmaa ja tuntien rakentamisessa oli otettu aina huomioon musiikillisen kasvun portaat. Yhteisten aamutuokioiden jälkeen, päivät koostuivat eri ohjaajien antoisista tunteista, jolloin päästiin kokemaan ja tekemään yhdessä musiikkia. Kurssin ykköset eivät varmasti unohda miten jatkuu ”Ystävä on se ystävä...” tai kuinka hiki nousee Von Laban – tunnilla. Unohtaa ei voi myöskään sitä, miten esittelen itseni kehorytmin kautta ja mikä kätkee sisälleen salaisuuden.

Kurssin vierailevana opettajana musiikkipedagogi Doug Goodkin

Loppuviikosta kurssillemme saapui tunnettu musiikkikasvattaja Doug Goodkin Kaliforniasta USA:sta. Good-

kin on opetustyönsä parissa kierrellyt ympäri maailmaa ja matkamuistoksi hän on usein lasten parista saanut leikin mukaansa – opetettavaksi eteenpäin. Leikkien kautta oppiminen tapahtuu kuin itsestään. Opettajan tulee yllättää oppilaansa etenemisessään, jotta lasten kiinnostus pysyy yllä – Goodkin korosti jännityksen säilyttämistä. ”Orffimaiseen tapaan” kasvattajan tulisikin kiinnittää huomiota, kuinka paljon lapsia ohjeistetaan esimerkiksi uuden leikin tai harjoituksen alussa. Goodkin puhui myös yleisesti leikin tärkeydestä ja sen tuomisesta lasten pariin, sillä nykyaikana koneet ovat syrjäyttämässä perinteisen luovan leikkimisen. Opettajien ja kasvattajien tulisikin luoda lapsille tilanteita kokea toimettomuutta, jolloin viritetään lasten mielikuvitus liikkeelle.

Olen avannut oman musiikillisen lankakerän, jota lähdän nyt selvittämään

Syvämpi tutustuminen Orff-pedago-

giikkaan on nyt alkanut. Olen avannut oman musiikillisen lankakeräni, jota lähdän nyt selvittämään. Kasvu ihmisenä ja tulevana opettajana jatkuu yhä, eikä itsensä kehittäminen lopu koskaan. Kurssin jälkeen onkin ollut hyvä pohdita, mitä jäi mieleen ja mitä haluan jatkossa viedä omassa työssäni eteenpäin. Tärkeää onkin jakaa syntyneitä ajatuksia ja oivalluksia muiden kanssa, jotta ideat pääsisivät toteutumaan ja kehittymään kentällä konkreettisiksi. Musiikinopetuksen materiaalista ei ole pulaa, oppaita ja kappaleita löytyy, mutta nopean läpikäymisen sijaan voidaan yhdestä hyvästä kappaleesta saada aikaan monen tunnin hyvä prosessi. Haasteena onkin löytää ryhmäkohtaisesti toimivia kappaleita ja harjoitteita, jolloin opettajan omaa luovuutta ja ammattitaitoa tarvitaan. Se, että oppilaat saavat kokemuksen siitä, että he itse voivat tehdä ja luoda musiikkia, on ensisijaista.

Kurssin viimeisenä iltana vietimme odotettua fest-juhlaa. Juhlan teemanä oli kuninkaalliset häät länsinaapuridemme suuren onnen innoittamana.

Erityisen illasta teki kuitenkin omasta mielestäni hetki, jolloin yksi laulu sai koko joukon kerääntymään tanssilattialle laulamaan, soittamaan ja tanssimaan täysin yhteisen fiiliksen vetämänä. Haluankin liittää tekstini loppuun kyseisen Salaisuus – kappaleen sanat, joiden myötä haluan kiittää kaikkia ohjaajia, tutoreita ja kurssitovereita elämyksellisestä kurssista sekä toivottaa kaikille antoisia hetkiä musiikin parissa!

Siemen kätkee sisälleen salaisuuden suuren: voiman kasvamiseen, varren, lehden, juuren.

(Salaisuus; san. Liisa Kallio sov. Soili Perkiö)

VIEREINEN SIVU Viikko oli todellista huumaa heti alusta alkaen. Jokainen aamu alkoi lämmittelyllä, jossa viritettiin ajatukset päivää varten.

Kurssille saapui koulutustaustoiltaan ja elämäntilanteiltaan erilaisia ihmisiä, joita kaikkia yhdisti palava innostus musiikkia ja sen opettamista kohtaan.

Päivät koostuivat eri ohjaajien antoisista tunteista, jolloin päästiin kokemaan ja tekemään yhdessä musiikkia. Kuvassa opettajana Doug Goodkin.

Lyökäämme käsi kätehen ja sydämemme yhteen tahtiin

SANNA ISOPAHKALA

Ryöimimme liikuntasalin lattialla musiikin tahtiin. Laulamme ja kuljemme piirissä käsi kädessä. Minulla on punertavat posket ja hapsottavat hiukset, ja vaikken katso peiliin, tiedän että silmät loistavat.

Parasta on tunne rintakehässä. Olen onnellinen. Olen onnellinen. O L E N O N N E L L I N E N.

EN MUISTA, milloin olen aiemmin ollut näin onnellinen, ja vapaa. Olen tullut tänne ihmisrauniona. Takana on aika, jolloin olen nukkunut liian vähän, syönyt huonosti, tehnyt liikaa töitä.

Olen ehtinyt olla luokanopettajana kaksi vuotta. Ensimmäisen vuoden jälkeen työpaikkani oli muuttunut 600 oppilaan alakoulusta 1000 oppilaan yläkouluksi.

Siitä lähtien minuutin myöhästymisen ruokailusta sekoitti koko kouluväen päivän. Kokouksissa istuttiin tunti-kaupalla, olihan opettajiaakin yhteensä 70. Alkujaan pienestä kyläkoulusta oli tullut tehdas, jossa säilytettiin lapsia.

Opiskelukaveri pyysi lähtemään Orff-kurssille

Aamuisin kurkkua alkoi kuristaa. Kilometri ennen työpaikalle kääntymistä maha tuli kipeäksi. Pian töihin menon ainoa hyvä puoli olivat oppilaat, joiden kanssa sain viettää oppitunnit.

Sitten opiskelukaveri laittoi viestiä ja pyysi lähtemään Orff-kurssille Orivedelle.

Muistin kyllä Orff-painotteiset musiikintunnit yliopistosta. Ajattelin, että ehkä se on juuri sitä, mitä nyt tarvitsen. Ja sitten seurasin vain vaistoani.

Lähtö työpaikalta kesäkuun alussa oli lopullinen. Olin saanut unelmien työpaikan muualta ja se tiesi sitä, että minun oli hyvästeltävä niin rakkaiksi käyneet oppilaat.

Todistustenjaon jälkeen lapset seurasivat minua pihalle, itkimme, halusimme ja huiskutimme.

”Tämä hoitaa jotakin kohtaa minussa”

Nyt olen täällä, hyppelen hapsuhiuksisena kesämekossa paljain jaloin. Al-

kukesän tuoksut pyrkivät liikuntasalin ovista sisään ja on vaikea uskoa, että lauantaiaamun kyyneleistä on vain pari päivää.

Musiikki tuudittaa kuin väsynyttä lasta.

- Tämä hoitaa jotakin kohtaa minussa, sanoo tuntematon nainen ruokalassa, ja minä tiedän, että juuri niin asia on.

Mutta mitä tämä hoitaa ja millä tavalla? Mistä Orff-pedagogiikassa on kyse, kun siitä tulee näin hyvä ja onnellinen olo? Siitä haluan ottaa selvää.

”Vain ihmisen tehdessä asioita koko persoonallaan, hän on olemassa itselleen ja toisilleen sellaisena kuin hän on”

On uusi kurssipäivä...

Aloitamme sen tuttuun tapaan piirissä. Jos istuisimme jonoissa, katsoisimme toistemme niskaa. Mutta piirissä katsoimme toisiamme silmiin ja katsekontaktin myötä voi vuorovaikutussuhde alkaa kehittyä. Pian hyppelemme tilassa vapaasti musiikin mukana ja vastaan tulijan kanssa kosketamme toisiamme etusormilla. Vaikka tehtävä on helppo, synnyttää se väkisinkin hymyn huulille. Sekin naurattaa, että yksi ottaa isoja loikkia, toinen hyppii lattianrajas- ja kolmas kieppuu ympäriinsä.

Sekä liike että sen vuoksi syntynyt kohtaaminen herättää myönteisiä tunteita. Tiedämme, että kosketus vähentää stressihormonia ja lisää mielihyvähormonia. Mietin, miten valtava voima on tällaisella koko kehon tekemisellä, sen sijaan että istuisimme pöydän ääressä puhumassa asioista.

Vuorovaikutustutkija Tia Isokorpi (2008) muistuttaakin, että vain ihmisen tehdessä asioita koko persoonallaan, hän on olemassa itselleen ja toisilleen

sellaisena kuin hän on.

Kun olemisen keskus siirtyy päästä koko kehoon ja sydämeen, jäävät turhat sosiaaliset pelit pois ja voimme olla aitoja; voimme leikkiä, laulaa, tanssia, luoda ja ennen kaikkea olla yhteydessä toisiimme.

Ääni yhdistää ihmisen sisäisen ja ulkoisen maailman

Kun olemme taas piiripaikoillamme, alamme availla ääntä. Aina kun pingispallo tipahtaa lattiaan, sanomme yhteen ääneen HAH, HOH tai HEH. Huomiomme kiinnittyy palloon emmekä ymmärrä pelätä, miltä oma ääni kuulostaa.

Tunteita tutkinut Carol Gilligan (2003) määrittelee äänen voimakkaaksi psykologiseksi instrumentiksi, joka yhdistää ihmisen sisäisen ja ulkoisen maailman. Se on yhteydessä hengitykseen,

Täällä, vieraiden ihmisten keskellä, olen eniten miettinyt rakkautta, ihmisyyttä, välittämistä. Katsomme hellin silmin toisiamme, vaikkamme tiedä toisistamme mitään.

soundiin, sanoihin, rytmiin ja kieleen.

Gilliganin mukaan on mahdollista käyttää ääntä omana itsenä tai jonakin itselle vieraana. Tällaista ”tarinaminää” käyttäessä aito reflektointi ei ole mahdollista ja ihminen ajautuu kauemmaksi itsestään sekä toisista.

Tulin tänne työpaikalta, jossa kuu-kausien ajan pidin ääneni kurissa, etten ilmaisisi turhautumistani. Ääneni muuttui pihinäksi enkä enää tunnistanut sitä. Mutta pingispallon hyppiessä hohotukseni voimistuu, tunnen miten ääni lähtee vatsasta, se on osa minua, se olen minä.

Gilligan kehottaakin meitä kuuntelemaan ”mielihyvän ääntä” eli sitä ääntä, joka perustuu kehoon ja tunteisiin, nimittäin se ääni vie meidät yhteyteen ydinminämme kanssa. Ja juuri tässä, hohottaessani 30 muun kanssa pingispallon tahtiin, olen lähempänä ydinminääni kuin pitkään aikaan. Tällä mielihyvän tiellä minun on Gilliganin mukaan mahdollista avautua toisille ihmisille, luoda väyliä ja rakentaa siltoja. Siksi nämä ennalta vieraat ihmiset tuntuvat jo viikon alussa läheisiltä ja tutuilta.

Katsomme hellin silmin toisiamme, vaikkamme tiedä toisistamme mitään.

Myönteiset tunteet edistävät oppimista

Kun aamun prosessi etenee siihen vaiheeseen, että otamme soittimet esiin,

aistin ryhmässämme yhden yhteisen tunteen yli muiden. Se tunne on ilo.

Niin ikään tunnetutkija Marja Kokkonen kirjoittaakin, että myönteiset tunteet auttavat keskittymään, edistävät oppimista ja parantavat muistamista.

Erikoista täällä Orff-maailmassa on, että täältä puuttuvat (lähes) kokonaan musiikin tekemiseen liittyvät pelot. Uskon vakaasti, että kosketus, kohtaaminen, vapaana virtaava ääni ja mielihyvä ovat ajaneet nuo pelot tiehensä ja tehneet ilolle tilaa.

Myöhemmin huomaan, että Kokkonen väite myönteisten tunteiden yhteydestä hyvään muistiin on totta. Elän Orivedellä viikon ilon ja onnellisuuden huumassa. Ja kun jälkikäteen palaan muistiinpanoihini, muistan selkeästi lähes kaiken mitä viikon aikana teimme.

Lopulta en enää tarvitse muistiinpanoja; ilo oli niin tehokas alusta oppimiselle.

Tätä ilosanomaa on vietävä eteenpäin!

Prosessi jatkuu, opimme laulun, soitamme ja improvisoimme eikä kukaan huomaa, että ruoka-aika lähestyy. Lounaalla keskustelemme taito- ja taideaineiden arvostuksesta. Meidän tehtävämme on selkeä; tätä ilosanomaa on vietävä eteenpäin!

Amerikkalainen filosofi Martha C.Nussbaum (2011) on vaatinut rohkeasti tt-aineiden arvostusta. Hän muis-

tuttaa, että aito demokratia perustuu keskinäiseen kunnioitukseen ja huomiointamiseen.

Nussbaumin mukaan toisten kohtaaminen edellyttää sen ymmärtämistä, että meillä kaikilla on yhtäläinen kyky ajatella ja tuntea. Miten näitä taitoja opetellaan? Annapa kun kerron: piirissä, lattialla hyppien, etusormella tervehdysten, yhdessä soittaen ja laulaen.

Yhteismusiisointihan saa sydämetkin lyömään samaan tahtiin.

Kirjoittaja toimii nykyään Itä-Suomen yliopistossa luokanopettajana ja luokanopettajaksi opiskelevien kouluttajana sekä edistää (hitaasti) jatkotutkimustaan aiheesta ”Kipeät tunteet luokkatalanteessa.”

Lähteet:

Gilligan, C. 2003. *The Birth of Pleasure. A new map of Love.* Vintage Books. New York.

Isokorpi, T. 2008. *Pää pyörällä. Kaaoksesta rauhoittumiseen ja aitoon läsnäoloon.* PS-Kustannus. Juva.

Kokkonen, M. 2010. *Ihastuttavat ja vihastuttavat tunteet. Opi tunteiden säätelyn taito.* PS-Kustannus. Juva.

Nussbaum, M. 2011. *Taloukasvua tärkeämpää. Miksi demokratia tarvitsee humanistista sivistystä.* Gaudeamus Helsinki University Press Oy Yliopistokustannus, HYY yhtymä. Tallinna.

Vähän väliä nouden arjen yläpuolelle. Ääni, liike, soundi, värinä, virtaus ja voima pulpahtavat pintaan sellaisia tuntemuksia kuin rakkaus, hyväksyntä ja hellyys.

Terveisiä Salzburgista Orff-Schulwerk Forumista

TERHI OKSANEN

Salzburg

Salzburg tunnetaan W.A. Mozartin (1765-1791) syntymäkaupunkina. Säveltäjän syntymäkotia käy vuosittain katsomassa satojatuhansia turisteja. Kaupunki vetää turisteja myös huikean kauniilla maisemillaan. Innokkaita musikaalifaneja kuljetetaan katsomassa Salzburgissa 1965 kuvattua Sound of Music -elokuvan maisemia. Von Trapin perheen talon ulkokuvaus tehtiin Schloss Frohnburgissa, joka nykyisin toimii Universität Mozarteumin opiskelija-asuntona. Paikka on tuttu monille suomalaisillekin opiskelijoille.

Orff-Instituutti

Meille "orffilaisille" Salzburg on merkittävä ja monille läheinenkin paikka. Carl Orffin ja Gunild Keetmanin pedagogisen työn koulutuskeskukseksi kaupunkiin perustettiin Orff-Instituutti vuonna 1961. Nykyisin Orff-Instituutti toimii osana Universität Mozarteumin musiikkipedagogista aineryhmää. Perus- ja jatko-opintojen lisäksi Orff-Instituutti kokoaa vuosittain kesäkurssille suuren joukon opettajia ympäri maailmaa. Joka toinen vuosi Instituutissa on mahdollista syventyä Orff-pedagogiaan kokonaisen vuoden ajan englanninkielisellä "Advanced Studies in Music and Dance Education" – täydennyskoulutuskursseilla.

Orff-Schulwerk Forum

Heinäkuun alussa 4.-9.7. 2013 Institutissa järjestettiin Orff-Schulwerk Forumin kokoontuminen. Orff-Schulwerk Forum on kaikkien maailman 48 Orff-Schulwerk yhdistysten kattojärjestö ja se kokoontuu Salzburgissa joka kesä. OS Forumiin kuuluu myös päiväkoteja ja kouluja eri puolilta maailmaa, joissa opetusta toteutetaan OS lähtökohdista. Meille suomalaisille näistä ehkä tutuin on The San Francisco School Kaliforniassa. Nämä OS "mallikoulut" on hyväksytty Forumin jäseniksi tarkkojen kriteerien perusteella.

Orff-Schulwerk Forum on kuin "saatevarjo", jonka suojaan maailman Orff-yhdistysten on antoisaa ja inspiroivaa kokoontua keskustelemaan yhteisistä teemoista OS ympäriltä. Se on myös globaali Orff-pedagoginen ajatushautomo, jossa asiantuntijat voivat yhdessä vaihtaa kokemuksia ja visioita tulevaa.

JaSeSoin edustajina tämän vuoden kokoontumisessa olivat puheenjohtaja Juuso Kauppinen ja Orff-kurssien (I,II,III) opettaja ja opetussuunnitelma- tiimin jäsen Terhi Oksanen.

Orff-Schulwerk in Schools

Nelipäiväisen Orff-Schulwerk Forumin kokoontumisen aiheena oli tällä kertaa "Orff-Schulwerk in Schools". Aihees-

ta keskustelemaan oli kokoontunut 70 osallistujaa ja Orff-yhdistysten edustajaa yli 20 eri maasta, mm. Thaimaa, Uusi-Seelanti, Etelä-Korea, Etelä-Afrikka, Meksiko, Iran, Libanon, Canada, USA, Turkki, Italia, Kreikka, Saksa, Puola, Venäjä, Slovakia, Slovenia, Tšekki, Espanja ja Sveitsi.

Aiheeseen virittyädyttiin "pyöreän pöydän" ympäriltä. Osallistujat jakautuivat pienempiin työryhmiin, joissa keskustelun pohjaksi kerrattiin Orff-Schulwerkin periaatteita ja keskusteltiin, miten ne ovat toteutettavissa kouluissa. Koulujärjestelmä, kansalliset opetussuunnitelmat ja opettajien koulutustaustat ovat hyvinkin erilaisia eri maissa. Yhdessä pohdittiin, ovatko opetussuunnitelmien tiukat normit, tieto- ja teknologiapainotteisuus esteenä OS:n mukaiselle lähestymistavalle. Mielenkiintoista keskustelua herätti myös kysymys, onko eri musiikinlajien ja -tyylien kirjo este, uhka vai mahdollisuus OS:lle. Yhdessä ideoitiin, miten OS mukaista lähestymistapaa voitaisiin toteuttaa kouluissa joissa ei ole musiikinopetusta tai soittimia. Näitä esimerkkejä maailmalta valitettavasti löytyy.

Keskusteluissa visioitiin myös tulevaisuutta. Mietittiin, miten verkos-

YLLÄ Keskiaikainen Festung Hohensalzburg -linna loistaa hohtavan valkoisena Salzburgin maiseman keskellä.

toitumista eri maiden välillä voitaisiin edistää. Internetin monipuoliset mahdollisuudet informaation ja pedagogisen materiaalin jakamiseen nousivat myös esille. Tästä tuoretta kokemusta keskusteluun toi AOSA:n (American Orff-Schulwerk Association) puheenjohtaja. AOSA on uudistanut nettisivujaan viime keväänä (<http://aosa.org/>)

JaSeSoy ry, Orff-Schulwerk Association of Finland on pienestä koostaan

huolimatta tällä foorumilla vahva ja arvostettu tekijä, jolla on paljon kokemusta myös muille jaettavaksi. Innovatiivisena toimijana yhdistyksemme on aktiivisesti mukana kansanvälisessä toiminnassa myös Forumin jäsenenä.

Nettilinkkejä:

Orff-Schulwerk Forumin kotisivut: <http://www.orff-schulwerk-forum-salzburg.org>

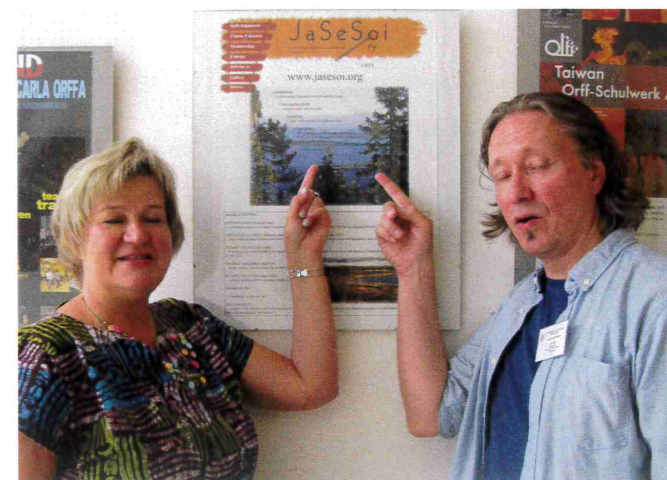
Forum julkaisee Orff-Schulwerk Informaation lehteä, joka on luettavissa myös netissä: (http://www.orff-schulwerk-forum-salzburg.org/english/orff_schulwerk_informationen/issues.html).

American Orff-Schulwerk Association <http://aosa.org/>

JaSeSoy ry <http://www.jasesoi.org/>

"Panel Discussion" viritti Forumin aiheeseen. Paneelissa mukana (vasemmalta) Chris Lauder-Judah (USA), Bernadette Rickli (CH), Michael Kugler (G), pj. Wolfgang Hartmann, Linda Locke (NZ) ja Terhi Oksanen (FIN)

JaSeSoy näkyy, vaikka silmät kiinni! Pj. Juuso Kauppinen ja Terhi Oksanen löysivät JaSeSoy-infoa Orff-Instituutin seinältä.

Principles of Orff Schulwerk

Features that characterize Orff-Schulwerk and that have little or no weight in other music educational concepts

- **The child is at the center**
 - It is not primarily a specialist music or dance training, but the enrichment of the whole person through means of expression with music and dance
- **The social dimension**
 - The processes of learning, working and creating are primarily experienced in the group and demand and develop appropriate behaviour and attitudes
- **Music as an integral concept**
 - In ancient Greek "Musiké" means singing, dancing, playing instruments, language but also includes the integrating proximity of other artistic forms
- **The instruments**
 - By providing appropriate instruments that can be experienced playfully and that do not have technical obstacles, the possibility of artistic expression with instruments can be included in the work
- **The form of teaching as a "process"**
 - The students are creatively involved in the work process and thereby also determine the direction and the results
 - In Orff-Schulwerk the work process and the artistic results have the same importance
- **Creativity in improvisation and composition (including dance composition)**
 - The teaching creates opportunities for students to experience him/herself as a creator and co-creator
- **Adaptability of Orff-Schulwerk**
 - Orff-Schulwerk sees itself as an "open pedagogy" that is applicable in its principles in all educational fields of work, and can also be assimilated in different cultures

Koonneet Barbara Haselbach, Wolfgang Hartmann, Orff Forum 2013, Salzburg

Maailmanmusiikkia viideltä mantereelta

KIRSI HYYPPÄ

Musiikkipedagogi Doug Goodkin The San Francisco Schoolista Kaliforniasta, vieraili jälleen Orivedellä kesäkuun alussa Special coursun opettajana. Kurssi kokosi innostuneen joukon musiikinopettajia teemalla maailmanmusiikkia viideltä mantereelta, World music from five continents.

Kaikki opittiin korvakuulolta

Kolmessa päivässä ehdimme oppia hämmästyttävän määrän lauluja ja leikkejä, joita Doug Goodkin oli poiminut muistiinsa opetusmatkoilla eri puolilla maailmaa. Soitimme laattasoittimilla melodioita, joita oli suhteellisen vaikeaa oppia korvakuulolta fraasi kerrallaan. Onneksi musiikin ei tarvinnut jäädä muistitiedon varaan vaan saimme nuotinnukset materiaalista. Omakokemainen kokemus oli silti ensiarvoisen tärkeää, jota ilman nuottikuva ei olisi auennut samalla tavoin.

Tärkeää on luoda hyvä kontakti ryhmään ja antaa oppilaille tilaisuus loistaa

Goodkin osasi vangita kurssilaiset sanattomasti katseellaan. Hän havaitsi ryhmää tarkasti opetuksen aikana. Rohkaiseva tyyliläiset loi turvallisen ilmapiirin: kukin meistä sai "sahata" omalla tyylillään ja omaan tahtiinsa. Goodkin painottikin, että on tärkeää miten homma lähtee käyntiin. Huumoria on oltava opetuksessa aina mukana. Leikinlaskun taito on opettajalle mitä parhain työväline.

Demoryhmänä vierailivat NOKin taitavat nuoret soittajat

Lapsiryhmän kanssa työskentely todisti miten metodit käytännössä toimivat.

Vierailevana demoryhmänä toimi nuoris-orkesteri NOK:n kaksitoista taitavaa soittajaa, soittimina mm. jousisoittimia, vaskisoittimia ja puhaltimeja.

Goodkin osasi nostaa oppilaittensa vahvuuksia esiin niin, että he pääsivät loistamaan, oli kysymys sitten vaikka yhden sävelen soittamisesta. Suomalaiset lapset puhuivat rohkeasti englantia ja heittäytyivät annettuihin tehtäviin innolla. Oli upeaa seurata oppilaittensa ja opettajan yhteistyötä. "Oletteko olleet koskaan tylsistyneitä? Mikään ei ole rakentavampaa kuin olla tylsistynyt. Se saa luovuuden liikkeelle".

Kiinnostavaa oli havainnoida miten opetustilanteesta kasvoi selkeä prosessi. Alun keskittymisharjoitusten jälkeen siirryttiin kehorytmeihin. Vierasperäisen laulun sanat opittiin leikittelemällä eri sävyin ja volyymein. Laulun melodia opittiin Kodalyn käsimerkkejä apuna käyttäen. Kun sanat ja melodia olivat hallussa laulettiin laulu kaanonissa. Korvakuulolta soittaen siirrettiin laulun melodia laattasoittimille. Vieressä istuva kaveri tarkisti sujuiko soitto oikein, jonka jälkeen lauluun yhdistettiin improvisointia pentatonisella asteikolla. Sama toistui oppilaittensa omilla soittimilla.

Saimme nauttia myös yhteisessä ilanvietossa Doug Goodkinin pianokonsertista, jonka jazzmusiikkia ja klassista musiikkia sisältävässä ohjelmistossa oli kuultavissa kansanmusiikin vaikutteita.

"Oletteko olleet koskaan tylsistyneitä?"

Mikään ei ole rakentavampaa kuin olla

tylsistynyt."

Viisitoista kesää Maailmankylää 1999-2013

JUKKA SIUKONEN

Maailmankylä, World Village on ollut JaSeSoi ry:n koulutuskalenterissa vuodesta 1999. Viisitoista kertaa kansainvälinen joukko musiikkikasvattajia on osallistunut kurssille, joka ei ole pelkästään musiikkikurssi muiden joukossa, vaan jotakin syvempää. "Perinteitä ei pääse syntymään, jos joku ei niitä joskus aloita" on Maailmankylän osalta täyttä totta.

Maailmankylän alkurajähdyks

Maailmankylän alkurajähdyksen aiheutti JaSeSoi ry:n perustajajäsen ja ensimmäinen puheenjohtaja Harri Setälä, jota aiheesta voidaan kutsua Maailmankylän isäksi. Harri oli alkuvuonna 1999 valmistellut hankkeen, jossa yhdistyisi musiikkikasvatus ja dialogi kehittyvien maiden kanssa. Hanke-suunnitelmassa oli mukana Maailmankylän yhdistys.

Hankerahoitus oli neuvoteltu Suomen Ulkoasianministeriön kehitysyhteistyöosaston kanssa. JaSeSoi ry:n hallitus käsitteli asiaa pitkään. Hallitus joutui ottamaan kantaa siihen, onko yhdistyksellä resursseja ryhtyä normaali-toimintaa suurempiin hankkeisiin ja vieläpä keskellä kesää.

Pitkällisten keskustelujen jälkeen päädyttiin siihen, että Harri Setälä organisaatioineen ottaa järjestelyvastuun, ja minä JaSeSoi ry:n taloudenhoitajana hallinnoin toteutukseen myönnettyä apurahaa. Yhdessä Harrin kanssa suostuimme siihen, että Maailmankylä ei muodostuisi taloudelliseksi tai toteutukselliseksi rasitteeksi yhdistykselle. Maailmankylä sai hallinnollisen kodin JaSeSoi ry:stä. Käytännössä tämä merkitsi sitä, että vuonna 1999 yhdistyksen hallinnoima toiminta kaksinkertaistui.

Hanke oli nähty hyväksi myös muualla. Kymenlaakson kesäyliopisto otti Maailmankylän kurssiohjelman ja lupautui vastaamaan Maailmankylän kurssihallinnoinnista.

Kansainvälisen Maailmankylän, World Villagen, kannukset saatiin kouluttajien ja ensimmäisten kansainvälisten kurssilaisten myötä. 1999 Maailmankylän kouluttajina olivat Harri Setälän lisäksi Giovanni Piazza (Italia), Arnold Chiwalala (Tansania) ja Mousse N'Diaye (Senegal). Ensimmäiset kansainväliset kurssilaiset

olivat Karen Foley (USA) ja Maailmankylään tutustumaan kutsuttu Ari Glage (Itävalta). Kurssin yleiskieleksi muodostui "broken english", koska kolme opettajaa neljästä opetti työpajansa englannin kielellä.

Kansainvälisyys

Maailmankylän kansainvälisyyden takana on monia syitä. JaSeSoi ry:n ja sen edeltäjän MUSISOI ry:n toiminta jo sinänsä suuntautui kansainvälisyyteen. Dialogia kehittyvien maiden kanssa haluttiin synnyttää. Melkoinen joukko piirissämme olleita suomalaisia musiikkikasvattajia oli tuolloin avannut kansainväliset ovet ja osallistuneet IGMF:n ja Orff-Instituutin kursseille. Siihen aikaan se oli aika harvinaista.

1990-luvun loppu oli hankalaa aikaa kansainvälisten musiikkikurssien järjestämiseksi Keski-Euroopassa. Myös Orff-Instituutti ja IGMF kohtasivat ongelman. Olin Saksassa toimivan IGMF:n (Internationale Gesellschaft für Musikpädagogische Fortbildung e.V, International Society for Music Further Education) puheenjohtajistossa vuosina 1996-1999, ja erosin tehtävästäni, koska IGMF peruutti vuosien 1998 ja 1999 kansainväliset kesäkurssit.

MUSISOI ry:lle, JaSeSoi ry:lle ja minulle itselleni kansainvälisyys on ollut hyvin tärkeä osa-alue. Olen keksinyt käsitteelle sanan "internatural". Maailmankylässä kaikki on luonnollista, international.

Yhteistyön voima

Maailmankylä ei eläisi ilman yhteistyökumppaneita. Jo ennen ensimmäistä Maailmankylää yhteistyöjoukkoon liittyi Kymenlaakson kesäyliopisto, jonka

rehtori Ritva Javanainen on ollut mukana tukemassa Maailmankylä-ajatus. Kymenlaakson kesäyliopiston kurssi-ohjelmassa Maailmankylä oli vuosina 1999-2006. Se vastasi myös monista käytännön järjestelyistä, alkuvuosina jopa palkkahallinnosta.

Maailmankylän 1999-2004 yhteydessä järjestettiin myös Nuorten Maailmankylä, jossa osallistujilla oli oma kurssiohjelma. Harri Setälän luotsaama Groove Percussion Band ja muut Kymenlaakson kesäyliopiston kurssin osallistajat olivat viikon ajan musiikillisessa vuorovaikutuksessa Maailmankylän kanssa.

Yhteistyötahoja ovat olleet myös kotiteollisuusyritys Raijan Aitta, jonne meidät kuljetti esiintymään Mikkelin kaupungin kulttuuritoimen tilaama linja-auto. Vuonna 2007 Maailmankylän yhteistyö Sibelius-Akatemian musiikkikasvatusosaston kanssa mahdollisti kurssipaikan Kallio-Kuninkalassa. Kouvolan Seudun Imaiyhdistys ry purjelenatti meitä omakustanteisesti 2013. Valkealan kristillinen kansanopisto on ollut yhteistyökumppanimme kaikkina niinä vuosina, jolloin Maailmankylä on ollut Valkealassa. Maailmankylä on järjestetty kansanopistokurssina, joten jokainen meistä voi liittää siitä CV-opintoihinsa lisämaininnan.

Rahoituksen merkitys

Maailmankylän ehkäpä vaikein osa-alue on rahoitus. Kurssin toteuttaminen pelkästään kurssimaksuihin perustuvala omarahoituksella on enemmän kuin haasteellinen tehtävä. Näinkin on jouduttu tekemään.

Vuosina 1999-2003 Suomen Ulkoasianministeriön kehitysyhteistyöosasto myönsi Maailmankylälle tukea

KUVAT YLHÄLTÄ ALAS
Huumoria on oltava opetuksessa aina mukana. Leikinlaskun taito on opettajalle mitä parhain työväline.

Kurssilaisia rytmin sykkeessä

Soitimme laattasoittimilla melodioita, joita oli helppo oppia korvakuulolta fraasi kerrallaan.

kotimaassa tapahtuvasta tiedotustuesta. Tuen merkitys on ollut olennainen Maailmankylän toteuttamisessa, ja Maailmankylä-instituution eteenpäin viemisessä. Suomen kehitysyhteistyöpoliittisten linjausten myötä tukea ei ole enää saatu.

Vuonna 2004 Kymenlaakson kesäyliopisto otti vastatakseen osan kurssin kuluista.

Vuonna 2005 Suomen Kulttuurirahaston Kymenlaakson rahasto myönsi Uuno Klammin rahastosta tukea vuoden 2006 Maailmankylän toteuttamiseksi.

Vuosina 2011-2013 Suomen Sävel-

taidetoimikunta on tukenut Maailmankylää, ja hakemus vuodelle 2014 on jätetty.

Maailmankylän kulut

Maailmankylän kulut ovat opetuspalkkiot, matkakulut, kurssipaikan veloitukset ja muut juoksevat kulut. Ne tulee kattaa kurssimaksuilla ja avustuksilla.

Pedagoginen sisältö

Maailmankylää suunniteltaessa pedagoginen

lähestymistapa on ollut yksi tärkeistä osatekijöistä. Kouluttajat ovat olleet järjestelytiimin pedagogisten vastaavien kanssa tiiviissä yhteistyössä. Olemme hakenneet tietoisesti pedagogista jatkumoa, eli sama kouluttaja on ollut mukana useampana vuonna. Osa kouluttajistamme on ensin halunnut tutustua Maailmankylään olemalla ensin kurssilaisena. Maailmankylä on saanut ympärilleen paljon pedagogeja, jotka ovat ilmaisseet halukkuutensa tulla Maailmankylän kouluttajiksi.

Dialogi

Maailmankylä ei ole koskaan musiikkikurssi musiikkikurssien joukossa. Sen perusajatusta, dialogia kehittyvien maiden kulttuurien kanssa, ei ole haluttu koskaan unohtaa. Joka vuosi kouluttajien ja esiintyjien valinnassa on haluttu löytää

oman kulttuurinsa viestintuojia ja kamaan oman kulttuurinsa henkistä ja musiikillista rikkautta. Olemme säilyttäneet vahvana myös suomalaisen musiikki- ja kulttuuriperinteen. Jos ei tunne omaa menneisyyttään, dialogi voi jäädä hataraksi.

Tiimityön merkitys

Maailmankylän toteuttaminen on aina tiimityötä. Ryhmässä on oltava henkilöitä, jotka sopivat yhteen, ja joilla on pedagogista näkemystä tai käytännön osaamista. Ryhmällä on oltava myös "veturi". Hienoa työtä Maailmankylä-vetureina ovat tehneet Harri Setälä, Tiina Kekäläinen, Terhi Oksanen ja Hanne Horto. On ollut antoisaa olla kaikkien tiimien työjulkasena näiden 15 vuoden ajan.

Tiimit ovat vaihtuneet vuosien aikana. Toivon, etten unohda mainita ketään, mutta muistini sopukoista kovan seuraavat tiimiläiset: **Juha-Pekka Putkonen, Juuso Kauppinen, Esa Lamponen, Jouni Kettunen, Tiina Kursula, Anne Klemettilä, Heli Raatikainen, Harri Hölttä** ja kaikki muut kortensa Maailmankyliin kehoon kantaneet.

Kurssipaikat

Kurssien järjestämispaikkoja on ollut useita. Eikä niiden valitseminen ole ollut helppoa. Tekninen tarve on "seinät ja ruoka" kohtuuhintaan. Alkuvuosien 1999-2004 huumassa paikkavalinnat olivat ehkä liian pelkistettyjä. Vuosien saatossa olemme siirtyneet patjamajoituksesta armeijasänkyjen kautta opistotasoiseen ympäristöön. Vuonna 1999 olimme Kotkan Kärkisaarella, 2000-2001 Kotkan Tiutisen koululla. 2002-2003 Suomen Nuorisio-Opiston leirikeskuksessa Mikkelin Anttolassa, 2004 Mikkelin Anttolan Rantaharjussa, 2005-2006 Valkealan kristillisellä kansanopistolla Selänpään kylässä, 2007 Järvenpään Kallio-Kuninkalassa, ja vuodesta 2008 eteenpäin takaisin Valkealassa.

Kanadalainen **Murray Schaefer** on järjestänyt erämaakursseja menestyksellä, mutta kyllä opistosänky tuntuu miellyttävämmältä.

Kurssilaiset

Kurssilaisia on osallistunut viideltä eri mantereelta. Olisimme saaneet osallistujan kuudennelta mantereelta Etelä-Amerikasta, mutta hän ei saanut lääkäriltään

lupaa lentää Brasiliasta Suomeen.

Osa kävijöistä tulee useampana vuotena, osa kerran, osa tulee uudelleen parin vuoden tauon jälkeen. Suurella osalla on musiikkipedagoginen tai muu kasvattajatausta, mutta mukana on ollut myös ammattivalokuvaaja, psykologi, pastori, lääkäri, ja itsekin olen kauppatieteilijä.

Maailmankylän pilviä

Maailmankylä on välttynyt myrskyiltä, vaikka sadepilviäkin on nähty. Ensimmäinen oli syntymäsade, eli tulisiko Maailmankylästä osa JaSeSoi-toimintaa vai ei. Onneksi aurinko pääsi paistamaan.

Toinen pilvi on ikuinen rahoituskysymys. Eräänä vuonna Kymenlaakson kesäyliopisto otti vastatakseen matkaja järjestelykuluista, jotta järjestäjät saivat junalippunsa maksettua. Aurinko pääsi taas paistamaan, ja junaliput tulivat maksetuiksi.

Kolmas pilvi oli pelko Maailmankyläperinteen katkeamisesta "Orff in Africa"-hankkeen jakaessa järjestäjien henkilöresursseja. Maailmankylän kansainväliset osallistujat halusivat perinteen jatkuvan jokavuotisena tapahtumana ja olivat valmiit tekemään seuraavan vuoden Maailmankylän,

jos Valkealan opiston tilat vuokrataan Maailmankylän käyttöön. JaSeSoi ry:n hallitus piti jo perinteeksi muodostuneen ylipytkän hallituksen kokouksen ja päätti tukea kummankin hankkeen toteutumista. Hyvä päätös, koska samaan aikaan "Orff in Africa" Ghanassa ja Maailmankylä Valkealassa kokosi saman verran osallistujia. Maailmankylä laajeni kahdelle mantereelle. Aurinko paistoi Ghanassa ja Valkealassa.

KUVAT VASEMMALTA OIKEALLE
Maailmankylän toteuttaminen on aina tiimityötä. Kuvassa Team 2007 ja kurssin opettajat.

Suurella osalla kurssilaisista on musiikkipedagoginen tausta. Kuvassa hongkongilaisia lastentarhanopettajia Maailmankylässä vuonna 2013.

Jukka Siukonen on ollut MUSISOI ry:n toiminnassa 1985-1992, ja JaSeSoi ry:n hallituksessa 1993- edelleen. Hän on ollut tiimin jäsenenä kaikissa 15 Maailmankylässä ja on mukana valmistelemaan 16. Maailmankylää. Jukan kanssa alkuperäiset maailmankyläläiset Karen Foley ja Anne Klemettilä.

KUVAT YLHÄÄLTÄ ALAS

Maailmankylän alkurajähdyksen aiheutti JaSeSoi ry:n perustajajäsen ja ensimmäinen puheenjohtaja Harri Setälä, jota aiheesta voidaan kutsua Maailmankylän isäksi.

Ensimmäisessä Maailmankylässä Kotkassa 1999 esiinnyttiin myös Kotkan meripäivillä.

Maailmankylä 2001 rakensi alkuperäisamerikkalaisen sweat lodge tiipiin Lakota-nimen saaneen Harri "Fishpaw" Setälän opastuksella.

Päivän teemana on tanssi. Kuva vuodelta 2002.

Per aspera ad astra.

Maailemankylän suunnittelu- ja toteutuskauki on kaksi vuotta – World Village => Work Village

Seuraavan Maailemankylän suunnittelu alkaa jo ennen kuin toteutettava Maailemankylä on edes alkanut. Maailemankylän ”loppuhuokaus” on seuraavan vuoden huhtikuussa tehtävä loppuraportti mahdollisten tukien myöntäjille. Aikaperiodi kuuden päivän kurssille on siis kahden vuoden mittainen. Tiivistyvässä yhteistyössä keskeisiä henkilöitä ovat tiimin ”veturi” ja talousvastuussa olevat tiimiläiset. Maailemankylä on teemoitettava, pedagoginen sisältö täsmennettävä kouluttajien kanssa, apurahahakemukset on tehtävä, aikataulurunko laadittava, ja oheisohjelma on saatettava toteuttamiskelpoiseen kuntoon. Runkosuunnitelma hyväksytetään tiimillä, ja paloja ruvetaan liittämään yhteen. Tiimin on toimittava samassa sykkeessä ja harmoniassa.

Maailemankylän aikana suunnitelmat on toteutettava. Kaiken on toimittava niin, ettei kukaan edes huomaa, että se on hyvin suunniteltu.

Tiedotus

Maailemankylien tiedotuksessa hyödynnetään Orff-Schulwerk yhdistysten ja -järjestöjen tiedotuskanavia, sekä vuosien aikana kertyneitä osallistujatietoja. Facebook on osoittautunut tehokkaaksi sosiaaliseksi mediaksi tiedotuksessa. ”Word of Mouth”-tiedotus, eli kaverilta kaverille -viestintä on edelleen eräs parhaista tiedotusmuodoista.

Oheisohjelmat ja teemat

Maailemankyliä ei koskaan rakenneta edellisen kaltaiseksi. Yksi kantava perusteema on kuitenkin ollut Orff-henkisesti ”Nie Musik allein – Never Music Alone”. Kurssiohjelmassa on aina oheisohjelmia, joissa seurataan vapaamuotoisesti kunkin vuoden teemaa.

Teema on tehty tarkoituksellisen arvoitukselliseksi.

Kaikkia on tehty: esiinnytty Kotkan Meripäivien paraatissa, Kotkan vesitorissa, Kotkan satamassa, Otava Happy Jazz-festivaalilla ja kyläjuhlissa Raijan Aitassa Anttolassa, matkattu S/S Jaarlilla Marjoniemestä Mikkeliin, esiinnytty Anttolan Markkinoilla, rakennettu alkupeäisamerikkalaisten telttasauna, harrastettu jokikävelyä Kymijossa, painettu saunakaavut, soudettu kalevalahenkinen veneretki, tutustuttu kallio-maalauksiin ja savusaunaperinteeseen,

Me odotamme sinua!
Team 2013 ja kurssin opettajat.

ajettu traktorilla, tehty paperia, vierailtu Verlassa, retkeilty Repoveden kansallisuistossa, soudettu kirkkoveneellä, sauvakävelty Kallio-Kuninkalasta Ainolaan ja Halosenniemeen, tehty luontoretki lähimaastoon poimien marjoja oppitunnin materiaaliksi, kuunneltu luonnon ääniä, tehty huovutusta, pelattu mölkkyä ja räpsyä, soitettu sambaa, oltu rumpupöörissä, soitettu ukulelea, oltu hieronnassa, saatu jalka- ja kasvohuhoita, heitetty löylyä turvesaunassa,

tehty ”nokipannu”-kahviretki Repovedelle vaeltaen ja kirkkoveneellä, saatu vieraaksi lauluryhmä Zambian Vocal Collection a cappella, paistettu pizzaa, tehty karjalanpiirakoita, leivottu pullaa, sambattu Sami Kontolan ryhmän kanssa, nautittu Peatless-yhtyeen musisoinnista, ja vuonna 2013 koettu purjelennon ilo Selänpään taivaalla, ja kuultu Euroopan kuorokilpailun voittaneen Philomela-kuoron esittämä Suden Aika. Ihan kaikkia noista en olisi tehnyt ilman Maailemankylää.

Suuria unelmia

Minulla on suuri unelma koota historiikki Maailemankylistä. 15. juhluvuoteen en ennättänyt, mutta ehkä 20. Maailemankylän jälkeen aineisto on koossa julkaisua varten. Olen koonnut kuva- ja kurssiaineistoa ja pyytänyt 15-kertaista Maailemankyläkävijää Karen Foleyta kokoamaan oman aineistonsa. Meillä on koossa melkoinen määrä materiaalia, joka kertoo ja kuvaa tätä mielestämme ainutlaatuista kansainvälistä tahtumaa, Maailemankylää!

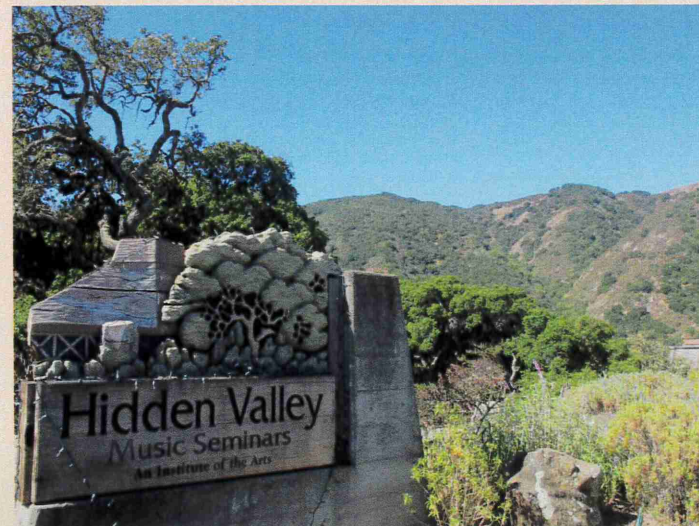
Maailemankylä on tunnetila

Minulle Maailemankylä on tunnetila ja elämäntapa. Kansainväliset kohtaamiset ovat tuoneet ja luoneet elinikäisiä ystävyyskäsia. Ne ovat niitä sielunjälkiä, jotka eivät katoa. Kaikki lähti Harri Setälän ideasta.

Jukka Siukonen on ollut MUSISOI ry:n toiminnassa 1985-1992, ja JaSeSoy ry:n hallituksessa 1993- edelleen. Hän on ollut tiimin jäsenenä kaikissa 15 Maailemankylässä, ja on mukana valmistelussa 16. Maailemankylää.

San Francisco Orff course of course 2013

SANNA PUROKURU

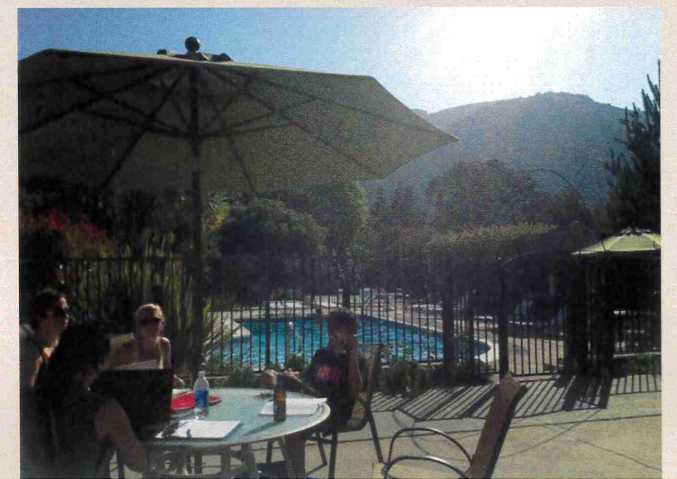
← Täällä Carmel Valleyssa sijaitsevassa kurssikeskuksessa vietimme kaksi aurinkoista viikkoa. Puitteet olivat kaikin puolin ihastuttavat.

↑ Aamupäivän auringossa meidän hieno kansainvälinen level 1(z)-ryhmämme. Siinä on ystäviä ympäri maailmaa, Espanjasta, Etelä-Afrikasta, Turkista, Kanadasta, Brasiliasta, Uudesta-Seelannista, Macausta, Yhdysvalloista ja Suomesta. Muuten oli porukkaa vielä Uzbekistanista, Thaimaasta, Italiasta, Englannista, Kolumbiasta ja Saksasta. Oli hieno opiskella ja jakaa kokemuksia kansainvälisessä ryhmässä. Jokainen lisäsi oman erityisen mausteensa ja toi jotain omasta kulttuuristaan. Rikasta!

→ Joka päivä teimme läksyjä: sovitustehtäviä, reflektointeja, artikkeleihin tutustumista. Niitä oli mukava yhdessäkin pohtia esim. uima-altaan äärellä... Päivällisen jälkeen usein kokoonnuimme kaikille yhteisiin laulu- ja tanssihetkiin. Tunnelma niissä oli käsin kosketeltavan lämmin ja innostava.

San Francisco Orff course of course 2013

← Jossain vaiheessa iltaa alkoi yleensä kaikenlainen jamittelu. Laulua, tanssia, soittoa. Oi onnea!

Voitte ehkä kuvitella miltä kuulostaisi, jos tämä kuva alkaisi soimaan! Siinä musisoivat Estevao Brasiliasta, James ja Sofia sekä venezuelalainen Oaklandissa vaikuttava Jackie Rago. Estevao on ensi vuonna SFORFFissa opettajana. Huipputyttö!

Sellaista ajattelin usein, että mitä tämä maailma olisi esimerkiksi ilman brasilialaisia ja heidän mukaansa tempaavia rytmejään, laulujaan ja tanssejaan. Ainakin se heidän ansiostaan on parempi ja iloisempi paikka.

↑ Ja iltaisin taas kulttuurit kohtasivat. Kurssin kuopus Thaimaasta kokeili Elisan avainviulua, Jackie kannelta ja minä venezuelalaista quadraa.

↓ Viikonloppuna käytiin Montereyssä mm. valaita katsomassa ja kajakoimassa. Viereiseen kuvaan onkin saatu kolme komeaa otusta.

San Francisco Orff course of course 2013

↓ Peace and love toivottaa tuo väärinpäin oleva rouvahenkilö, joka taitaa laulaa: "...minä kierrän vain Kalifornian ja jälleen palajan..."

↓ Kaksi erityistä iltaa vietimme kaikki yhdessä. Toinen oli ns. "Untalent show", johon sai kuka tahansa osallistua. Esityksiä harjoiteltiin sopivissa rakosissa. Oli mahtava olla mukana eteläafrikkalaisen Aden "Dangerous Afrobeat"-bändissä (kuvassa)! Me suomalaiset (Elisa, Tea, Laura ja minä) vahvistettuna brasilialaisella Bethillä ja brittiläisellä Helenillä esitimme Rajattoman "Me kuljemme kaikki kuin sumussa täällä". Tuo laulu ja suomalainen tapa laulaa herättivät ihastusta. Olikohan esitysten määrä kaiken kaikkiaan n. 40. Talenttia oli ilmassa! Toinen yhteinen ilta oli "Sharing", jossa kaikki ryhmät esittelivät oppimaansa. Melkoinen kavalkadi oli sekin.

↓ Päätösjäistilaisuus oli kaunis ja erittäin koskettava. Kuvassa hienon työn tehneet huikeat opettajamme Sofia, Christa, James, Martha, Doug, Rick, Paul ja Estevao. Doug piti jokaiselle valmistuvalle henkilökohtaisen puheen. Tietenkin hän lausui vielä viisaat ja rakastavat päätössanat. Tätä kirjoitellessani kyynleet kirpoavat vastustamattomasti silmäkulmaan ihan niin kuin silloinkin. Edessä oli hyvästien aika... Toivottavasti tapaaamme monen kanssa ensi vuonna!

Nyt kun tuosta kaikesta on vierähtänyt jo yli pari kuukautta tunnen, että sisälläni hehkuu vieläkin se lämpö ja valo, joka sinne syttyi. Maailma tuntuu kotoisemmalta. Ja onpa hienoa, että meillä on täällä JaSeSoi-yhteisöme!

Perinteikäs SyysSeSoi

PEKKA EVIJÄVI

Tänä vuonna SyysSeSoi järjestettiin 28.9.2013. Taas kerran Nurmijärvellä Kiljavan opistolla, siellähän se on ollut jo monet kerrat. Paikalla oli noin 100 osanottajaa, ja teema oli Duurilla juurille ja mollilla menoksi.

Perinteitä kunnioittaen

Jo jonkinlaiseksi perinteeksi on tullut, että päivä aloitetaan yhteisellä tanssilla. Tänä vuonna tanssittiin sambaa Elisa Seppäsen vetämänä. Ehkä perinne tulee myös yhteisestä musiikkihetkestä Sääksjärven hiekkarannalla. Jo toisen kerran pidetyn tuokion veti tänä vuonna Soili Perkiö.

Varsin selväksi perinteeksi on tullut, että SyysSeSoissa esitellään jäsenille uusia kouluttajia. Tällä kertaa työpajoja ohjasivat tämän vuoden Orff-kurssin lopputyöseminaarilaiset Kaisa Järvelä, Anna Schukov, Maija Hyytiäinen ja Pi Yli-Penttilä.

Kun tiedustelin Kaisalta ja Annelta

tunnelmia työpajan jälkeen, tuli joku huutaman väliin, että sessio oli monipuolinen kokonaisuus. Samaan lopputulokseen tekijät itekin päätyivät ja kertoivat, että kaikesta jäi hyvä fiilis. Opettajat kertoivat, että vaikka Kaisa asuu Jämsässä ja Anne Salossa, niin esivalmistelutkin onnistuivat vaivattomasti – sähköpostin välityksellä.

Maija ja Pi huomasivat, kuinka hyödyllistä on työpajan vetäminen yhdessä. Varsinkin suunnitteluvaiheessa voi testata omia ideoitaan ja saa myös varmuutta niiden vetämiseen. Varmuutta oli antanut myös Lopputyöseminaari, jonka merkitystä molemmat korostivat. Pi kertoi, että Lopputyöseminaarin ja sitä edeltävä Orff-kurssin jälkeen koko musiikkikasvatus avautui aivan eri näkökulmasta.

Syyskokous valitsi uutta hallitusta

SyysSeSoin yhteydessä järjestettävä syyskokous tarjoaa jäsenilleen vaihtamisen mahdollisuuden. Tänäkin vuonna toimintasuunnitelma herätti keskustelua. Yksittäisten ihmisten ajatuksia kirjattiin ylös, ja niitä saatiin mukaan vuoden 2014 toimintasuunnitelmaan. Kokouksessa valittiin myös uuden hallituksen jäseniä. Hallituksessahan jäsenet valitaan kaksivuotiskaudeksi, ja erovuorossa on vuosittain aina puolet jäsenistä. Erovuorossa ole-

vat jäsenet voivat asettua halutessaan ehdokkaaksi. Jo ennen kokousta erovuorossa olevat Hanne Horto ja Harri Hölttä olivat ilmoittaneet etteivät asetu ehdokkaaksi. Seuraavaksi kaksivuotiskaudeksi äänestettiin hallitukseen (aakkosjärjestyksessä) Pekka Evijärvi, Juuli Kammonen, Hannaleena Markkanen, Jukka Siukonen, Hanna-Leena Tammi-ruusu ja Pi Yli-Penttilä. Laura Tarvosen jättäessä hallituspaikkansa, hänen tilalleen loppukaudeksi eli yhdeksi vuodeksi valittiin Terhi Oksanen.

Duurilla juurille

SyysSeSoin teema oli Duurilla juurille ja mollilla menoksi. Kumpaa sitten löytyi? Itse löysin duurin. Avajaisissa tanssittiin Palo Bonito, ja sehän kulki duurissa, työpajoissa laulettiin ja soitettiin duurissa Kylä vuotti uutta kuuta ja Laulu aamu-duurissa, joka ei voinut olla muuta kuin duuria. Kävipä duuri.

Hallituksen jäsenet vuoden 2014 alusta lähtien: Juuso Kauppinen pj., Pekka Evijärvi, Kirsi Hyypä, Laura Iivonen-Mellais, Juuli Kammonen, Hannaleena Markkanen, Lisbeth Nyström, Terhi Oksanen, Heli Raatikainen, Elisa Seppänen, Jukka Siukonen, Hanna-Leena Tammi-ruusu ja Pi Yli-Penttilä.

Kaisa Järvelän ja Anna Schukovin työpajan tunnelmaa pienten lapioiden kanssa.

JaSeSoi nuotintaa

Tuuli on syksyn ystävä

Heli Raatikainen

Tuu-li on syk-syn ys-tä-vä, ne te-ke-vät töi-tä yh-des-sä, ja
ko-ko a-jan on kii-ret-tä, kaik-kiin met-siin pi-tää eh-ti-ä
rii-pi-mään ke-sän leh-ti-ä. Tuu-li vin-kuu ja von-kuu ja tui-ver-
taa, kyl-lä jo-kai-nen leh-ti kyy-ti-ä saa. Tuu-li saa.

san. Pia Perkiö

Tuuli on syksyn ystävä -huivitanssi piirissä:

- 4 askelta oikealle, vasen viereen (huivi oikeassa kädessä)
- 4 askelta vasemmalle, oikea viereen
- pyörähdys ympäri (huivia heiluttaen)
- 4 askelta piirin keskelle (huivi nousee ylös)
- 4 askelta takaisin (huivia heiluttaen)

Lastentarhanopettajapäivillä Finlandialol-la 28.-29.9.2013 JaSeSoita edustamassa olivat Hanne Horto ja Heli Raatikainen.

Suomen Yhtenäiskoulujen seminaarissa Syvässä 27.9. Ruusutorpan koululla Espoossa JaSeSoin hallituslaiset toimivat työpajojen kouluttajina. Kuvassa hallituslainen Elisa Seppänen.

JaSeSoi Juornal

Hallitus kautensa tänä vuonna päättävät Hanne Horto, Harri Hölttä ja Laura Tarvonen viimeisen kokouksen tunnelmissa. Hallitus kiittää ansiokkaasta yhteistyöstä!

Albumi

Maailmankylä, Orff-kurssi ja SyysSeSoi 2013

Maailmankylän vieraita Hong Kongista.

Ernst und Christiane Wieblitz

Maailmankylässä lennettiin ihan oikeasti.
Onnellinen pilotti Soili Perkiö.

SyysSeSoissa.

Markku Kaikkosen tunnilla Orff-kurssilla.

XXVIII RytmiS

14.-16.3.2014 Oriveden Opisto

Se tanssii, laulaa ja soi

RytmiS on ensi askel JaSeSoi ry:n iloiseen ja monipuolisen musiikkikasvatuksen maailmaan. RytmiS tarjoaa osallistujille koulutustapahtuman, jossa musisoidaan, liikutaan ja lauletaan, pedagogiikkaa koskaan unohtamatta.

Aikaisemmin Rytmiseminaarina tunnettu RytmiS järjestetään ensi keväänä 28. kerran. Tapahtumapaikkana on jo perinteiseksi JaSeSoi ry:n kohtaamispaikaksi muodostunut Oriveden Opisto.

Tanssii

Christa Coogan on yhdysvaltalainen tanssipedagogi, joka työskentelee nykyisin Saksassa. Christan tunneilla tutustutaan luovan tanssin opettamisen perusteisiin. Lähtökohtana on varhaisiän musiikkiliikunta. Käytännön sovelluksien kautta tutustutaan Rudolf von Labanin luovaa tanssitaidetta käsitteleviin ajatuksiin. Ehkä aikaa jää myös keskustelulle, jossa herätetään ajatuksia vaikkapa hengityksen merkityksestä tanssijalle tai musiikkiliikunnan vaikutuksesta musiikkikasvatuksessa.

Laulaa

Sanna Valvanne tulee Orivedelle New Yorkista, missä hän nykyään luo uraa. Niin kuin hänen otsikkonsa kertoo, luvassa on ääni-irrottelua. Sanna tunnetaan innostavasta tavastaan johtaa kuoroa niin, että se laulaa, mutta myös liikkuu. Sannan matkalaukkuun tarttuneet hauskat laulut eri puolilta maailmaa saavat tunteet ja kehon liikkumaan ja lämpenemään.

Soi

Ilkka Salovaara saadaan pitkän tauon jälkeen mukaan kurssiellemme. Ilkka tulee jakamaan hyvän reseptin yhteissoiton ohjaamiseen. Musiikkitunneilla soittaminen on tärkeää, mutta hyvä lopputulos syntyy onnistuneen prosessin kautta. Tämän luomisessa Ilkan monipuoliset valmistavat harjoitteet tuovat opettajalle tarpeellisen avun. Ilkka on valinnut toiseksi lähtökohdaksi työpajaansa opettajan musiikkouden ja sen mukanaan tuomat haasteet. Tämän lisäksi kuunnellaan musiikkia toimintaa unohtamatta.

ILMOITTAUTUMINEN

www.orivedenopisto.fi

Ilmoittautuminen on sitova

HINTA

294e, JaSeSoi ry:n jäsenet 270e,
opiskelijat 235e.

Hinta sisältää opetuksen ja
täysihoidon

LISÄTIETOJA

pekka.evijarvi@jasesoi.com

RytmiS 2014 -kouluttajat

Christa Coogan

The Orff-Schulwerk approach:

Fundamentals of creative dance for children in elementary school age

Christa Coogan on valmistunut tanssinopettajaksi Juilliard Schoolista (Yhdysvallat). Tanssijana hän on esiintynyt mm. Yhdysvalloissa ja Saksassa. Hän on opettanut Orff-Instituutissa vuodesta 1993 lähtien ja kansainvälisillä Orff-Schulwerk -kursseilla, mm. San Franciscon Orff-kursseilla vuodesta 2004 lähtien. Hän johtaa perustamaansa kehitysohjelmaa Tanzkunst in die Schule! Münchenissä (Technology University, Department of Sport Science). Hän opettaa myös Münchenin Konservatoriossa. Christa on toiminut merkittävänä koreograafikkona ja tanssin opettajana Saksan liittovaltion taideneuvoston opetusohjelmassa. Christa on johtanut projektia National Association of Dance in School, josta hänelle myönnettiin tunnustuspalkinto vuonna 2011.

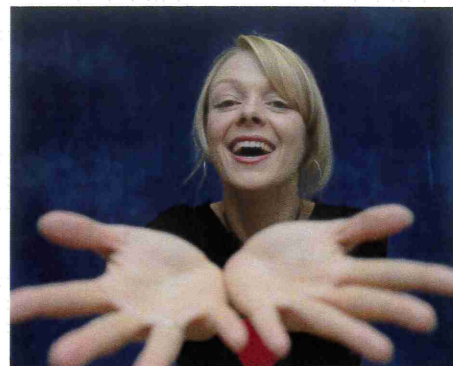
Sanna Valvanne

Loista laulaen - kokonaisvaltaista ääni-irrottelua Sannan kanssa

Sanna Valvanne on innovatiivinen kuoronjohtaja, musiikkikasvattaja ja esiintyjä. Hänet tunnetaan maailmanlaajuisesti kehittämästään kokonaisvaltaisesta ja luovasta kuoromenetelmästä, Sing and Shine With Body and Soul, jossa yhdistyvät äänellinen, liikunnallinen, ja näyttämöllinen ilmaisu. Sanna on suosittu vierailija kuoronjohtaja ja kouluttaja ympäri maailman. Hän asuu nykyään New Yorkissa, missä hän johtaa laulamista El Sisteman innoittamissa projekteissa lapsille ja nuorille, joilta puuttuvat muut mahdollisuudet musiikinopiskeluun.

Sanna on vuonna 1998 Sibelius-Akatemian musiikkikasvatusosastolta valmistunut musiikin maisteri. Hän lauloi Tapiolan kuorossa 13 vuotta toimien useita vuosia myös kuoron äänenmuodostajana ja johtajien assistenttina ja työparina. Suomessa Sanna on tullut tunnetuksi Espoon musiikkiopiston Kameleonttikuorojen perustajana, YLE:n lasten tv-ohjelmista ja omista lauluesityksistään.

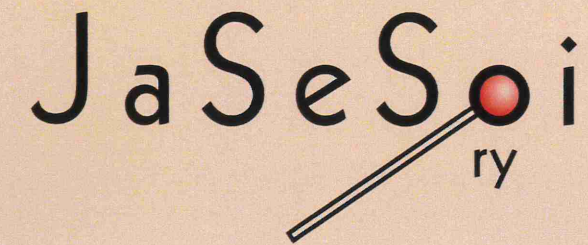
Sanna on julkaissut opetus-DVD:n kehittämistään äänenavausharjoituksista: www.sannavalvanne.com.

Ilkka Salovaara

Yhteisöön resepti

Ilkka Salovaara on koulutukseltaan kasvatustieteen maisteri. Hän on toiminut opettajana, musiikkikouluttajana ja oppimateriaalituottajana yli kahdenkymmenen vuoden ajan. Hän on kouluttanut opettajia alan eri oppilaitoksissa, kouluissa ja tapahtumissa, opettaen omia näkemyksiään toimivasta käytännön pedagogiasta, työtavoista ja musiikkikasvatukseen mahdollisuuksista koulumaailmassa. Vahva side käytännön musiikkikasvatukseen on säilynyt opettajan työssä Pirkkalan Nuolialan koulussa. Aikuis-koulutus on tapahtunut pääsääntöisesti oman työn ohessa, jolloin hän on voinut demonstroida lukuisille vierailijoille musiikkikasvatuksen painotuksia, metodeja ja tuloksia lapsiryhmiensä kanssa.

**Musiikkikasvatusyhdistys
Orff-Schulwerk Association of Finland**

JaSeSoy ry on yleishyödyllinen yhteisö, joka on perustettu vuonna 1993. Yhdistyksen tarkoituksena on musiikkiharrastuksen herättäminen, sekä musikaalisen ja kokonaisilmallisuuden kasvun tukeminen ja edistäminen kaikenikäisten kansalaisten keskuudessa.

JaSeSoy järjestää Orff-Schulwerkin ideoille ja ajatuksille pohjautuvia koulutustilaisuuksia. Keväinen RytmiS on yhdistyksen keskeisin koulutustapahtuma. Muita vuosittaisia kursseja ovat kesällä pidettävät Orff-kurssit I-III sekä englanninkielinen World Village - Maailmankylä. SyysSeSoy ja Soittajaiset tarjoavat jäsenistölle ilmaisen koulutustapahtuman.

Yhdistys on avoin kaikille musiikista ja musiikkikasvatuksesta kiinnostuneille ihmisille ammatista riippumatta. Jäseniä yhdistää erityisesti kiinnostus käyttää Orff-pedagogiikan suomalaisia sovelluksia omassa työssään.

JaSeSoy ry on kansainvälisen Orff-Schulwerk-liikkeen hyväksymä organisaatio. Yhdistyksellä on hyvät suhteet Salzburgin Orff-instituuttiin, Carl Orff -säätöön ja Orff-yhdistyksiin ympäri maail-

maa. Näiden suhteiden avulla yhdistys on pystynyt tuottamaan korkeatasoisia kansainvälisiä kouluttajia sekä omille kursseilleen että muiden musiikkikasvatusorganisaatioiden käyttöön. JaSeSoy ry:n koulutajavaihtona myös lukuisat suomalaiset on kutsuttu kouluttamaan ulkomaille.

JaSeSoy tarjoaa jäsenilleen (jäsenmaksu 30 €):

- JaSeSoy Journal -jäsenlehden kaksi kertaa vuodessa
- koulutuslennuksen omiin koulutustapahtumiin
- ilmaisen koulutuksen yhdistyksen syyskokouksen yhteydessä
- mahdollisuuden koulutustukeen kansainvälisille Orff-kursseille
- Orff-käsikirjaston palvelut
- JaSeSoy-tuotteita ja -julkaisuja jäsenhintaan
- Orff-pedagogiset jäsensivut

Osallistumalla koulutuksiin ja yhdistyksen toimintaan saat uusia ystäviä Suomesta ja ympäri maailmaa. Lisäksi saat mahdollisuuden löytää itsestäsi uusia musiikillisia ulottuvuuksia. Luovuus, ilo ja musiikillinen kasvu ovat pohjana jatkuvalla oppimiselle.

Hallitus 2013

PUHEENJOHTAJA

Juuso Kauppinen juuso.kauppinen@jasesoi.com

VARSINAISET JÄSENET

Pekka Evijärvi pekka.evijarvi@jasesoi.com

Hanne Horto hanne.horto@jasesoi.com

Kirsi Hyypä kirsi.hyypa@jasesoi.com

Harri Hölttä harri.holtt@jasesoi.com

Laura livonen-Mellais laura.mellais@jasesoi.com

Juuli Kammonen juuli.kammonen@jasesoi.com

Lisbeth Nyström lisbeth.nystrom@jasesoi.com

Heli Raatikainen heli.raatikainen@jasesoi.com

Elisa Seppänen elisa.seppanen@jasesoi.com

Jukka Siukonen jukka.siukonen@jasesoi.com

Hanna-Leena Tammiruusu

hannaleena.tammiruusu@jasesoi.com

Laura Tarvonen laura.tarvonen@jasesoi.com

www.jasesoi.org